



עלון "קדושים תהיו" (12)

"אֲז נִדְבְּרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיִּקְשֹׁב ה' וַיִּשְׁמַע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ"
(מלאכי ג')

האם ניתן לסמוך על המקובל בציבור בעיניים עצומות, או שנידרש מאתנו לברר את העניין לעומקו?

ישנו יסוד המובא בספר חסידים בסימן קנ"ג: "ומצינו בתורה שכל מי שיכול להבין אע"פ שלא נצטווה - נענש עליה על זה שלא שם על לבו" אם אדם יכול להבין שזה אסור, אפילו אם זה לא כתוב, אבל מבין שהקב"ה שונא את זה - נענש על כך שלא שם על לבו. למה לא חשב על זה לבד.

ולפעמים, יהודי אמיתי, מוצא עצמו מבולבל - מצד אחד הרבה נשים ברחוב הולכות עם פאה, חלקן אפילו ממשפחות מכובדות, ומצד שני הוא מבין ויודע קורא כי מי שלובשת פא"נ מכשילה את הרבים והרי נפסק ברמב"ם הלכות תשובה שהמחטיא את הרבים אין לו חלק בעולם הבא ...

אז מה הוא הנכון? איפה האמת?

איך אדם משתיק לעצמו את הצעקה הפנימית?

אדם נמצא בעולם, וחייב לברר ולחקור מה רצון ה', ובמיוחד בנושא זה שהלב צועק, ואפילו אנשים מחוץ למחנה שואלים -

הייתכן? האם זו צניעות? זה כסוי ראש?

עצם ההשתקה וההדחקה ש'כולם כך' אסורה. וזה מה שמתריע הספר חסידים. יש דברים שהלב לא יכול לסבול, יש דברים שלא צריך סעיף בשו"ע שיגיד לך שזה אסור, יש דברים שכל אחד מבין. ועל אחת כמה וכמה בנושא זה שהכל ברור ואנו מבקשים את העיון והלימוד בצורה אמיתית. ודאי שהתביעה גדולה פי כמה על מי שלא רוצה ללמוד.

בגמ' בסוטה כ"ב ע"א מובא: אמר רבי יוחנן "למדנו יראת חטא מבתולה.. שנפלה על פניה והתפללה... יה"ר שלא יכשלו בי בני אדם" מה יראת החטא המיוחדת שנלמדה כאן? מובן מהמהרש"א שאותה בתולה ודאי לא היה פגם בצניעות שלה, ועשתה את כל ההשתדלות מצידה שלא להכשיל, אבל היא התבוננה וחקרה יותר, הבינה את עומק הדין בעניינים אלה, והוסיפה תפילה שלא יכשלו בגללה אפילו בשגגה. וזהו חידוש שהוא מעבר למוסכמות הרגילות.

וכנגד זה מצאנו אותו דבר בקמחית שזכתה, כי הקפידה על משהו נוסף וחידשה דבר שלא מובן מאליו ובלתי רגיל, שלא ראו קורות ביתה את קלעי שערה, כי "מלא כל הארץ כבוד" חקרה ובררה מהו רצון השי"ת, ואיך אפשר להרבות כבוד שמיים.

אסור לאדם לעבור את החיים במוסכמות, ב'ככה כולם הולכים', אדם שיש בו יראת שמים, חייב לחקור ולברר כל דבר ובפרט בנושא הזה של "סוגיא דפאה נכרית", סוגיא אשר הרגשות וכוח ההרגל משפיעים בה עמוקות ועלולים להטעות את ההגיון.

מרנן לראות בחורים שנפתחו להם עולמות מהלימוד הזה. כשאדם לומד הוא מקבל את ההסתכלות הנכונה על הדברים.

לא מבקשים שום דבר רק תבררו, תלמדו ותחקרו בעצמכם! כל אחד ישתדל לארגן שיעורים בישיבתו ובסביבתו, ובזכות המעמד הזה ובזכות אנשים שמוסרים מעצמם, ה' יתן כח לכל העוסקים בדבר הזה להמשיך ולהגדיל תורה, אמן.

נאומי הרבנים הגאונים שליט"א בכנס התעוררות לחיזוק הקדושה והצניעות בעם ישראל.

הכנס נערך ע"י מכון "דעת תורה" לרגל ציון השתתפותם של 1000 בני תורה בתוכנית הלימוד "לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא"! (לימוד סוגית הפאה הנכרית) שהתקיים בליל ט"ו באב התשע"ב פניה"ק ירושלים

העלון מכיל דברי חיזוק חוצבי להבות אש אשר נשאו מרנן ורבנן גדולי התורה וראשי הישיבות שליט"א במהלך הכנס.

העלון נערך על ידי מערכת 'קול הצניעות' לזיכוי הרבים.

מנחה הכנס הרב לנדמן שליט"א:

"לא היו ימים טובים לישראל כחמישה עשר באב..." (משנה תענית ד,ח) ט"ו באב מסמל את ההתעוררות וההתחזקות של עם ישראל אחרי שבר גדול. ט"ו באב מסמל את ההתחדשות, את השינוי, מירידה לעליה, מגלות לגאולה.

אחרי אלפיים שנות גלות ורדיפות, תקופה אשר הביאה לירידה קשה בקדושה של עם ישראל. תנועת ההשכלה שהחלה באירופה משכה אחריה חלק גדול מעם ישראל, והחל תהליך של התבוללות קשה וחילונית, הליכה בדרכי הגויים ורדיפה אחרי הבלי העולם הזה. הירידה הרוחנית פגעה בקדושת השבת, בצניעות ובקדושת הבית היהודי. כבר לפני השואה נשים חשובות החלו ללכת ללא כיסוי ראש כלל, והרבה מגדולי הדור אמרו שירידת הצניעות גרמה לשואה.

"הודו לה' כי טוב כי לעולם תִּסְדֹּר" (תהילים קל"ו) אנחנו עדים היום להתעוררות ועליה בקדושה מול כל המסיתים והמדיחים. מול כל הטומאה המשתוללת בחוצות יש התחזקות גדולה בקדושה ובצניעות.

מכון "דעת תורה" הוקם במטרה לחזק את הקדושה והצניעות בעם ישראל, להביא את הגאולה השלמה ברחמים במהרה בימינו, אמן.

הר' אברהם זיאת שליט"א ממגיד השיעור שע"י המכון

יש לנו שמחה גדולה שהגענו ליום זה שאלף בחורים למדו את סוגית פאה נכרית, סוגי' אשר רבים לא יודעים בכלל על קיומה.

סגנון הלבוש של נשים ובמיוחד הפאות, המצוי כיום ברחוב, רחוק מאד מלבושה הצנוע של בת ישראל. יש כאלה שחושבים שזה בסדר, הרי הרבה נשים הולכות כך. אבל מי שיש לו לב יהודי ויודע את האמת של התורה על הצניעות והקדושה, מרגיש שזה לא בסדר, זה לא יכול להיות. גם בלי להיות גאון גדול, הלב היהודי זועק ריבונו של עולם! האם לזה התכוונה התורה...

ובעקבות הזעקה הפנימית הזו הוקם מכון "דעת תורה" אשר מטרתו להביא את האמת, את דעת התורה האמיתית על הצניעות והפאה הנכרית לעם ישראל.

סוגית הפאה הנכרית היא עמוקה ומורכבת ונדרשים ימים ושבועות על מנת להבין את מהלכיה ולהקיף את כולה. במכון "דעת תורה" הכנו תוכנית לימוד מקוצרת של מספר שעות המאפשרת להבין את יסודות הסוגי'.

מורי ורבותי, אני לא אדבר בעניין ההלכתי אם הפאה הנכרית נקראת כיסוי ראש או לא. אני אדבר על זה מנקודות הסתכלות שונות. לפני למעלה מששים שנה כשעלה הנידון של שימוש בחשמל בשבת דנו על זה כל הפוסקים בזמנו אם מותר או אסור, הרבה אסרו, ובכללם גם הגר"צ אבא שאול זצ"ל. אמר על זה החזון איש: אנחנו לא דנים על זה בכלל אם זה מותר או אסור, והמשיל את זה לאדם שהיה צריך אבנים ולא היה לו אבנים, באו אנשים וזרקו אבנים על אמא שלו, פוצעים אותה. הדם שותת מאמא שלו והוא שמח, יש לי אבנים... ככה גם בשבת, אמר החזון"א: איך יכול להיות שיש חילולי שבת בפרהסיא ואנחנו נשתמש בזה.

ככה גם לשאלת הפאה אני חשבתי כך, שאלתי את אלה שמתנגדים למטפחת ורוצים דווקא פאה, למה? מה אכפת לך אם זוגתך תלך בלי פאה? למה צריך דווקא פאה? והתשובות שקבלתי היו אחידות: "אני לא רוצה להסתכל על אשה יפה אחרת, אז אני רוצה שאשתי תהיה יפה, כדי להכניע את יצרי, ככה שאני חס ושלום לא אסתכל על אשה אחרת". פירושו כך: הם מודים שהפאה מייפה מאד את האשה, ורוצים שהאשה תהיה יפה להסתכל עליה.

אבל יש לי שאלה אלה - אם היא מסתובבת ברחובות עם הפאה וכי לא אכפת לך שכל הרחוב וכל האנשים יסתכלו על אשתך ביופי הזה!! לא אכפת לך שאתה גורם להם מכשול ב"לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם". לא אכפת לך מזה!! איפה הלך האיסור!! אתה רוצה לשמור את עצמך, אבל לא אכפת לך שאחרים יכשלו באיסור הזה!! אתה מכשיל את הרבים ועובר על "לפני עור לא תתן מכשול" ואתה עובר על זה ולא אכפת לך? זה פלאי פלאים, לא אכפת להם? ואם תאמר מה אכפת לי מהם, שישברו את הראש, זה לא ככה! זה לא דרך התורה! אנשים עלולים להיכשל בזה, ואם תאמר שלא יסתכלו, זה אי אפשר.

ספר "החינוך" על המצוה "ולא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זונים אחריהם" כותב דבר נורא: מי שלא מקיים מצווה זו, מתקיימים בו דברי רבותינו שעבירה גוררת עבירה, ואם אדם מסתכל פעם, מסתכל פעמיים, נעשה כמו שיכור שלהוט אחרי היין, וכך גם בעבירה זו הוא נמשך ונעשה להוט לעבירה כמו שיכור ואפילו אם נאמר עליו שהוא פושע ומסתכל, אבל יש כאן נתינת מכשול לחולה, במקום לעזור לאדם מישראל להוציא אותו מהסבך שלו אתה נותן לו מכשול! זה דבר נורא ואיום! הדבר הזה נפוץ, הדבר הזה ישנו, אז איך זה בשביל ליהנות שאתה תראה את אשתך יפה ולא תסתכל על אחרים, אתה דואג לעצמך ומכשיל את הרבים!

וכאן מכשילים את הרבים בשביל שרוצים להגן על עצמם, כך אומרים אלה שרוצים דוקא פאה, לא אכפת להם להכשיל ציבור שלם שנכשלים בזה בשביל לשמור על עצמם כביכול. ולכן לדעתי זה נורא ואיום!

וה' יעזרנו על דבר כבוד שמו, שניצל מכל המכשולים האלה וישמור עלינו מהם, אמן.

הרב לנדמן: כתוב בגמרא: "כל פירצה שאינה מתחלת מן הגדולים אינה פירצה" עם ישראל ירדו לשבעים שנות גלות בבבל וחזרו, לא עם פאות נכריות, אלא עם נשים נכריות. ובזה נכשלו החשובים והגדולים "ויד השרים והסגנים היתה במעל הזה ראשונה" קרובי משפחתו של הכהן הגדול נשאו נכריות. כעת אנו בגלות כבר אלפיים שנה. בלבול גדול נכנס לעם ישראל, בח"ל יש התבוללות גדולה, רבבות מתחתנים עם נשים נכריות, וכמעט בכל מקום יש לנו פאות נכריות.

וכמו שאמר הרב הגאון ר' ציון כהן שליט"א - לא צריך להסתכל סביבנו, צריכים ללכת עם האמת. אין אף אחד מושלם, ולא קהילה מושלמת, כמו שכתוב "ותהי האמת נעדרת" ותפקיד היהודי בדור הזה לברר את האמת, וללכת עם האמת. וזה העניין שלנו במכון "דעת תורה", לברר מתוך הסוגיות, ולא ללמוד ממנהגים, לא כל מנהג שורשו בקודש, וכמו שאומרים אותיות "מינהג" הם אותיות "גהינם".

ויש נקודה נוספת שהגמ' בברכות אומרת "מפני מה זקנך מגדול אמר לו יא כנגד המשחיתים". כשיש משחיתים אין ברירה אלא לחזק את עניני הקדושה. ואנו רואים כיום ברוך ה' שכנגד הפריצות המשתוללת, יש יהודים שמתחזקים והולכים נגד הזרם. אשריכם ישראל.

הרמב"ם אומר שחיי בעלי החכמה בלא תורה כמיתה הם חשובים, והחזו"א ב"אמונה ובטחון" כותב כי מי שלא השקיע נפשו בעיון ההלכה, איבד את כל מהותו וישם הווייתו כאפס! הגמ' בסוטה דף ב: אומרת - אין מזווגין לאדם אלא לפי מעשיו, אומר רש"י: "צנועה לצדיק ופרוצה לרשע", והרי לכאורה צריך להיות - "צדקת לצדיק ורשעה לרשע". ורואים אנו מכאן שהגדרת אשה יראת שמים היא "צנועה", והגדרת אשה שאינה יראת שמים היא "פרוצה". כלומר מהות קיומו של האדם זה לימוד תורה, ומהותה של האשה להיות צנועה, ובלעדי זה הם מאבדים את מהותם.

במשנה בכתובות דף ע"ב: "ואלו יוצאות בלי כתובה, העוברת על דת משה ויהודית, ואיזהו דת משה, מאכילתו שלא מעושר ומשמשתו נדה ואינה קוצה לו חלה". עד כאן. ולמדנו מכאן שאם היא מחללת שבת אינה מפסידה כתובתה!

כלומר, היא יוצאת בלי כתובה רק אם היא מכשילה את בעלה, הוה אומר מה שהיא עושה זה לא משנה, אם היא לא מכשילה אותו היא אשה מצוינת, אבל כשמכשילה את בעלה, אזי אינה ראויה לנישואין, וחילול שבת לא קשור לבעל ואינו פגם בחיי הנישואין.

אם זה כל כוונת המשנה, מדוע כשיוצאת וראשה פרוץ יוצאת בלא כתובה? מה זה קשור לבעל ולנישואין? אלא, הוא הדבר שאמרנו כשהאשה לא צנועה - היא פוגעת בבעלה! אדם ואשתו הם אחד, אשה שאינה צנועה יש חוסר במהותה, וממילא חסר גם במהות בעלה, גם הוא הופך להיות לא צנוע ולא קדוש, וזה פגיעה בבעל.

כל פגיעה בצניעות זה פגם בשכינה שביניהם, וזה דבר נורא. על חילול שבת לא הסתלקה שכינה וזה לא פגיעה בבעל, הוא יכול להישאר תלמיד חכם חשוב. אבל כשאשה יוצאת פרוצת ראש זה פגיעה בך. אשה שיוצאת בפאה היא פוגעת בבעלה! כי היא הופכת להיות לא צנועה, ובעלה הופך להיות מסולק השכינה.

והרי כבר אמר על זה ר' גדליה נדל זצ"ל מגדולי תלמידי החזון-איש זצ"ל, זה הרי שאלה פשוטה: האם בגד כמראה (כצבע) היד זה נחשב לדבר צנוע? הרי כולם יגידו ברור שזה פריצות גמורה אפילו שזה מכוסה לגמרי, כי זה כמראה היד, זה אותה תאווה ואותו הרהור, ומה ההבדל בין בגד כמראה היד לבין פאה כמראה השער? הרי גם כאן זה הכל אותו מראה, האם משהו יכול לענות על זה? דבר זה נשאל לגדולי תלמידים חכמים ולא פירושוהו.

איך זה יכול להיות שגדולי הלמדנים, תלמידי חכמים, כאשר מגיעים לסוגי' זו, נסתם להם המוח, על שאלה כל כך פשוטה: למה צריך כיסוי ראש?

הם יענו בתירוץ שונים: ככה, גזירת הכתוב, כולן הולכות כך, אשתו של הרב הולכת כך, יש הסכמות...

הם לא רוצים לענות, הם לא רוצים להבין שהסיבה הפשוטה לכיסוי הראש היא בגלל שהשער מושך עין וגורם לתאווה, הם שכחו את רש"י בברכות שאומר כי השערות הן דבר הגורם לתאווה "מדמשבח לה קרא אלמא מידי דתאווה הוא".

איפה כל המחמירים הגדולים? להיכן נעלמו כל המהדרים במצוות, מדוע בשאר חלקי התורה ואפילו במנהגים, אנחנו מחפשים חומרות מתחת לאדמה, ואילו בדבר שהוא בסיס ויסוד של קדושת ישראל, יש המתעלמים ומחפשים לעצמם היתרים?

כמה דורנו התברך בהעמדת תורה, הרי זה דבר פלא, לא קם כזה דור שהעמיד כל כך הרבה ישיבות. כמה שאנחנו מתגאים בכל הישיבות בליטא שהיה שם את ר' ברוך בער ור' שמעון שקופ וגדולי עולם, וכמה בחורים היו שם, היום יש לנו הרבה יותר ישיבות, המוני בני ישיבות, איך העמדנו כזה לגיון של מלך, אבל קבלנו סטירה מצלצלת מהצד השני, שהנשים יוצאות לרחוב וראשן פרוץ... ראשי ישיבות ורמ"ם, נשותיהם נראות כשחקניות ה"י".

אז אולי זו הסיבה שהתורה שלנו לא עושה נחת-רוח להשי"ת. אולי בגלל זה לא מצליחים, ויש כ"כ הרבה משברים וקשיים של חוסר חשק אצל בחורים ללמוד אשר מביא לנשירה מהישיבות. אולי בגלל שהנשים יוצאות כך לרחוב, אז למרות שהאבא ת"ח ולומד ללא הפסקה, אבל אם האמא יוצאת וראשה פרוץ, איך ירדו לעולם נשמות קדושות? והדבר הזה כואב כאב גדול ועצום עד מאוד.

נחזק את המכון היקר "דעת תורה" שרבות עושה. שה' יתן כח לעוסקים במלאכה. והיה נועם ה' עליהם. אמן.

הרב הגאון ר' נתן בן סניור שליט"א ראש ישיבת "בני ציון"
 הרמב"ן בריש פרשת קדושים אומר שמצות "קדושים תהיו" לא ניתנה לאדם מסוים אלא נאמרה בהקהל לפי שרוב גופי תורה תלויים בה. כל ישראל התכנסו, אנשים נשים וטף כדי לשמוע צווי זה, ומפרש הרמב"ן - "קדש עצמך במותר לך". אפי' דבר שמצד הדין יש לו היתר, אם אין בו צורך לקיום הגוף אלא סתם תאוה - עובר לגדר של נבל ברשות התורה. ומדובר על יהודי כשר ואשתו שרוצים להקים בית של תורה ע"פ השו"ע, ויכולים להגיע להיות נבל ברשות התורה. אפילו אם הולכים למסעדות כשרות ובכסוי כזה ובגדים כאלה וכל מיני היתרים מדומים. ומגדילים לעשות האומרים שזה לא נקרא "להכשיל", אלא השני הוא זה שצריך להיזהר שלא יכשל!

רבינו יונה אומר שהאשה צריכה שתהיה צנועה, ולא יסתכל בה אדם מלבד בעלה. ומדובר על פניה וידיה שדרכם להיות מגולים, "והמסתכלים בפניה וידיה יורדים לגהינם, והיא ענושה בעונש כל אחד מהם, מפני שהחטיאה אותם על שלא נהגה צניעות בעצמה ונכשל". כמה צריך להיזהר, ואדם נתפס על עוון בני ביתו, וכל מי שבידו למחות ולא מוחה, הוא ישא בעון הזה, זה דבר נורא!

שאלו אותי אם פאה נכרית נחשב ככסוי ראש או בגדר פרועת ראש. עניתי - עזבו את כל הפלפולים. האם זה 'קדש עצמך במותר לך' את מי אנחנו מרמים?! הרי מצוות כיסוי ראש זה לצניעות ולא להתבלטות, כלפי שמיא אי אפשר לרמות.

אין הכי נמי אם אשה תכסה ראשה במטפחת שיש בה כל מיני דברים נוצצים וכדו' גם זה אסור. צריך לנסות להבין מה רצון ה' ולא להתעלם. כל דבר שהוא מכשול לרבים - אסור.

ר' חיים מוולאז'ין אומר ב"נפש החיים" דבר ממש מבהיל - "בעת אשר יתור האדם לחשוב בלבו מחשבה שאינה טהורה בניאוף רח"ל הרי הוא מכניס זונה סמל הקנאה בבית קה"ק (קודש הקדשים) העליון ומגביר כוחות הטומאה והסטה בעולמות העליונים הרבה יותר ממה שגורם התגברות כוח הטומאה ע"י טיטוס הרשע בקה"ק למטה וכו'". כל תאוה שיהודי מכניס בלבו כ"כ חמור כי יהודי הוא כמו קה"ק. מה יכול אדם לגרום ע"י הליכה בשוק להיכשל בעניין שיותר גרוע מטיטוס הרשע. ואם הגברת הזאת שחשבה את עצמה צדקת, היא גרמה למישהו אחד להיכשל במחשבה אחת, ידונו אותה בשמים יותר גרוע ממה שעשה טיטוס בבית קודש הקדשים! אז מה צריך בכלל לדבר על זה, אין מה לפלפל בזה, ואין כאן כל ספק.

ר' יונתן אייבשיץ ב"יערות דבש" כותב: "הריני מתרה בכם הסירו את הדבר הרע הזה, אם הצוואר לא מכוסה - לבסוף לטבח תובל ע"י מלאך המוות במיתה קשה וחמורה ולא תינקה מדינה של גהינם" מדובר על קצת יותר צניעות, ולדעת מה רצון ה'. וזה ההבדל בין עבודה מיראה לעבודה מאהבה, בין עבודת בן לעבודת עבד. הבן מחפש לגרום נחת רוח לאביו. אין ספק מה הקב"ה רוצה, ומה זה "קדושים תהיו".

הסטה נכנסה בגברים ובנשים עד שנעשה מצב שאדם הולך ברחוב וצריך שכולם יאמרו שלקח את האשה הנאה ביותר. ובשביל זה הוא קונה לה בגדי פאר, תכשיטים ופאות. יותר גרוע מאחשוורוש שהיה מלך שוטה (הגמרא במסכת מגילה מספרת כי בסעודת אחשוורוש התווכחו המשתתפים איזה נשים יותר נאות, אלה אומרים הפרסיות ואלה אומרים בנות מדי נאות יותר, עד שבא אחשוורוש ואמר: אני אראה לכם את אשתי שהיא יותר נאה מכולן. "להראות לעמים את יופיה כי טובת מראה היא" מגילת אסתר). וכך אנשים גורמים נזק לעצמם ולכלל ישראל, וגורמים לסילוק השכינה. הרי זה נורא ואיום, וכיום כבר כמעט ואי אפשר ללכת ברחובות בלי להיכשל.

לפעמים נכנסים לספקות ומתעלמים מהאמת. מה שצריך להנחות אותנו זה חיפוש רצון ה' להדבק בו ולהיות קדושים "בכל דרכי דעה" לקחת מהעולם מה שצריך. ומה שלא לקיים הגוף - משליכים. בכל הדורות היהודי היה מונח בקדושה, אפילו שהיה עסוק במשך היום במלאכתו, מחשבתו היתה משתוקקת לשיעוריו היומי ובדבקות בה'. ואת זה הפסדנו בגלל הטרדות בענייני העולם הזה ויש בלבול הדעת גדול.

עצם העובדה שנאספים יראי ה' שמחפשים דבר ה', ומבינים ורוצים קדושה - עושה נחת רוח לפני הקב"ה. ובזכות זה הקב"ה יעזור שיהיה תיקון גדול לעניין הזה, וה' ישרה שכינתו בתוכנו, ונזכה לגאולה השלמה בב"א.

ידוע המשל בחיגר וסומא, שהמלך העמידם לשמור על גנו, הם מריחים את ריח הפירות, והחיגר מספר לסומא על האפשרות לאכול, אך שניהם לא יכולים לגשת. לבסוף, בשיתוף פעולה ביניהם - הסומא נושא את החיגר על כתפיו - קטפו ואכלו. וזה נמשל לנשמה והגוף, הנשמה נותנת את השכל והגוף את הכלים, ולעתיד לבוא הקב"ה מרכיבם יחד ומענישם יחד. אפשר לומר זאת גם על איש ואשה. האיש זה הנשמה ובאים אליו ושואלים רב'ה: מה קורה לך? אתה יודע שהחלק השני שלך נראה... ה' ירחם חצי חילונית, אומר הת"ח - "אינני יודע, היא קונה את הבגדים, היא בת ת"ח, ואני סומך עליה, וכמו שאני סומך עליה בענייני כשרות, כך גם כאן. אני לא מבין בדנייר, אני לא מבין בקאסטם". שקוע בלימוד, כל כולו מונח בתורה. והאשה, בור ברשות הרבים, וכמו שאמר ראש הישיבה - אינה אשה כלל. וזה חילול ה' גדול שכך נראית בת ישראל ואשת ת"ח. האשה אומרת "בעלי הוא תלמיד חכם, ואם הוא לא אמר לי כלום סימן שזה בסדר". היא זורקת על הבעל והוא - עליה. והקב"ה שואל - אתם כרובים? פניהם איש אל אחיו? בקה"ק (בקודש הקדשים) יש לא רק תורה. "כל האומר אין לי אלא תורה, גם תורה אין לך" (יבמות קט:). בקה"ק יש קדושה. פני הכרובים איש אל אחיו וזה ביחד עם התורה! אבל אם הכרובים עסוקים כל היום ב"לקלף זהב" מן הכפורת, אז פניהם לא איש אל אחיו, פניהם אל הזהב רח"ל.

המהר"ל אומר שהמידה הכי תורשתית מהורים לילדיהם זה צניעות, ובקה"ק שזה המקום הסגור והצנוע ביותר - יש שם תורה וקדושה, ואם זה קיים בבית היהודי, אז ודאי שהשכינה שורה במעונו.

מורינו הגאון הגדול ר' יוסף ליברמן שליט"א ראש ישיבת כולל שומרי החומות ורב דקהילת סדיגורא

אנו נמצאים עכשיו בתקופת "עקבתא דמשיחא" ורואים זאת בחוש ממש. בימים אלו אנו רואים התעוררות גדולה בסיומי הש"ס בכל תפוצות ישראל אלפים ורבבות ששמחים בסיום התלמוד בבלי. האור החיים הק' אומר שקרוב לביאת המשיח צריך זכות של תורה, "כי לא חפץ הקב"ה לגאול עם הבטלים מן התורה", והגאולה תהיה בזכות זה. גם בצניעות ובקדושה רואים חיזוק. "בזכות נשים צדקניות נגאלו ובזכותן נגאל בקרוב". ובפרט שאנו נמצאים עכשיו אחרי ימי בין המצרים, וצריכים להתבונן גם כן ולתקן את סיבת החורבן.

הגמ' בשבת דף ס"ב על הפסוק: "יען כי גבהו בנות ציון ותלכנה נטויות גרון" (ישעיהו ג') אומרת איך היו הולכות ומכניסות יצר הרע בבחורי ישראל. מי שלומד תורה צריך להיות נקי ושמור ממחשבות שאינן טהורות. ומבואר שסיבת החורבן הייתה שלא ברכו בתורה תחילה, חוסר חשק לתורה וכן העניין של קדושה, לכן אנחנו מתחזקים עכשיו בקדושת ישראל, שזה היה הסיבה לחורבן בית המקדש.

רבינו הקדוש ה"חתם סופר" שהיה לא רק פוסק דורו אלא פוסק הדורות כותב בצוואתו, וכתוב בספרים ומביא את זה ה"לב העברי" יש ספר מיוחד שנכתב על הצוואה ואומר שצוואה של גדול הדור זה צוואה לכלל ישראל, ואני אקרא את הלשון: "חס ושלום לא יהיה קיצור המלבושים בגידולי ביתי, ומכל שכן תזהרו מרעת נשים רעות שמוציאות אפילו שערה אחת לחוץ, ואפילו פאה נכרית, אני אוסר עליכם באיסור גמור".

נושא חשוב נוסף זה הכבוד בבית בין איש לאשתו - שפי שאומרת הגמרא "כבדו נשותיכם כדי שתתעשרו". לכבד את האשה זו סגולה לפרנסה. ואם הבעל והאשה מכבדים זה את זה, גם הילדים יכבדו את הוריהם. ואם חלילה להיפך, האבא רוצה דוקא לכפות את מרותו, או שהאמא לא רוצה לשמוע בקולו, והם לא מתנהגים בצורה מכובדת, אז הילדים רואים את זה וחושבים - אם ההורים לא מכבדים זה את זה, אז למה אנחנו צריכים לכבד את דעתם? גם כן לא נשמע בקולם! וזה יכול לגרום חלילה לנשירה מדרכי האבות.

ונקודה חשובה שאסור לדלג עליה: קדושת הבית זו קדושה הכוללת הכל - קדושה חיצונית וקדושה פנימית וגם טוהר המידות - וע"י כך מביאים את השכינה הקדושה שתשרה בבית.

כל הקהל החשוב כאן באו הנה לשם שמים, פה לא מחלקים כסף, לא מחלקים פה אוכל, מחלקים פה יראת שמים. הקב"ה רואה את זה - "אָז נִדְּבְרוּ יִרְאֵי ה' אִישׁ אֶל-רֵעֵהוּ וַיִּקְשְׁבוּ ה' וַיִּשְׁמָע וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זִכְרוֹן לְפָנָיו לְיִרְאֵי ה' וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ" (מלאכי ג'). בספר הזיכרון של הקב"ה כתוב שביום ט"ו באב הוא לכאן צבור שרוצים להתחזק בקדושה ובטהרה, צבור שמבקש את קרבת ה'. ואם עושים מה שצריך אז הקב"ה עוזר. שה' יעזורנו לעבדו ולעשות רצונו בלב שלם, עד ביאת משיח צדקנו במהרה בימינו.

הרב לנדמן: היום יש ישועות מכל מיני דברים, קריאת פרקי שירה, מתן צדקה וכדו', והכל חשוב. אבל אנחנו עוסקים פה ב"ראש", וכשהראש מקולקל הכל מקולקל, וכשהראש מתוקן הכל מתוקן. אדם יכול להגיד פרק שירה ולתת צדקה לאחד הארגונים, אבל אם הוא לא מתקן את דרכיו, הוא לא עושה את רצון ה'. ברור שהישועה המהירה מגיעה כאשר אדם מבין שהצניעות היא הראשונה ביסודות עם ישראל, כי צניעות זו קדושה! ומי שיקבל את הגאולה זה בבחינת **"והיה הנשאר בציון והנותר בירושלים קדוש יאמר לו"** רק הקדושים יבואו לקראת הגאולה.

הרב הגאון ר' אליהו בר שלום שליט"א

כאשר הרמב"ן הגיע לא"י שלח איגרת לאיטליה ובסופה כתב: "כללו של דבר כל הקדוש מחברו חרב מחברו", פירושו של דבר – ככל שהדבר יותר קדוש, כך נילחם בו יותר היצר הרע ומשתדל להחלישו ולהחריבו.

יש בעולם מעל לשבעה מיליארד אנשים, ומתוכם פחות מחמישה עשר מליון יהודים, כחמישית האחוז! וגם מתוך עם ישראל, ישנם מליוני רפורמים, חילונים וכו', כך שמספרם של שומרי המצוות הוא כעשירית מעם ישראל. וגם מתוכם של אלו, מספרם של אלה אשר חיים באמת לפי רצון ה' הוא מועט.

וגם בעניין שאנו עוסקים בו, עניין מצוות כסיו הראש בצניעות, שזוהי בעצם אחת המצוות החשובות ביותר שעליה מבוססת כל הקדושה וקיום האומה הקדושה, מנסה היצר הרע בכל כוחותיו לפגוע בה, ואכן הוא הצליח עד שהפך אותה ללעג וקלס אצל רבים וטובים.

וזה שהרוב הולכות עם פאות להיות "כמו כולם", אז הן עובדות את החברה ולא את ה' יתברך! אנו מהמיעוט שאין הזרם מדבר אלינו, וכשיוצאים לרחוב עלינו להרגיש "ויגבה ליבו בדרכי ה'" ולא להיבהל מלהיות בודדים! וכל אחד יתפלל על עצמו ועל משפחתו, שאין דבר בלא תפילה, שהש"ת ייתן להן כוח להיות חזקות, לעבוד את ה' ולא את החברה והרחוב. הש"ת ישמע שוועתנו, ויקבל תפילתנו, ויחיש לגאלנו במהרה בימינו, אמן כן יהי רצון.

מרן ראש הישיבה רבי יצחק יוסף שליט"א ראש ישיבת "חזון עובדיה"

קודם כל אני רוצה לברך את היוזמים והמארגנים של הכנס שמרבים ומחזקים את הקדושה והצניעות בעם ישראל, אשריהם ואשרי חלקם.

היה אצלי אחד מראשי המארגנים וישבנו כמה שעות וליבנו את כל הסוגיות שהוא עוסק בהם, וסיפר לי על מה שהם עושים בישיבות, לומדים עם הבחורים את הסוגיות. שמעתי מהם פשוט חדש ונפלא על דברי השלטי גיבורים, שהרבה התירו על פי דבריו את הפאה הנכרית הרשות הרבים, שכל דבריו היו מכוונים אך ורק בחצר ולא ברשות הרבים. מרן ביב"א ח"ה רמז לזה בקיצור אבל לא תפס את הנקודה הזו, לא נכנס לזה, אבל זה חשוב, וזה משכנע!

בספר "מרא דארעא ישראל" על הגאון ר' יוסף חיים זוננפלד זצ"ל כתב שיש תקנה בירושלים שאף אשה לא תלך בפא"נ (ספרדים ואשכנזים).

וכל גדולי הפוסקים מדברים מהעניין הזה, וגם ה"שלטי גיבורים" שחשבו שהתיר יש כל מיני גילויים שפה הוכיחו את זה, שגם הוא לא התיר אלא בחצר ולא ברשות הרבים! וכמה זה חשוב לחזק את הנושא הזה, הדברים האלה צריכים חיזוק. לא רק ענין הפא"נ, כי הפאה זה בראש, ואז צריך להתאים את הבגד בצורה ובצבע ובגדים צמודים ה' ירחם לאן מתדרדרים – צריך לחזק מאוד את כל הנושא של הצניעות.

בעניינים של צניעות, כמה שאפשר להחמיר יחמיר, אדרבא ואדרבא! יש דברים שזה לפי ההלכה. אבל מעבר להלכה יש גם הנהגה, כמה שאדם יכול להחמיר תבוא עליו ברכה! אני חוזר ומברך את המארגנים שיזכו לראות עולמם בחייהם. להגדיל תורה ולהאדירה, יפוצו מעיינותיכם חוצה, וכולנו נתחזק בעניין של הצניעות, ונזכה לגאולה שלמה במהרה בימינו אמן.

מדברי המארגנים: באנו אל הרב הגאון ר' שמואל אויערבאך שליט"א להזמין לדרוש בכנס, ספרנו לו על מהלך הלימוד שאנו מפיצים בישיבות מהלך אשר נלמד ע"י מורינו הרה"ג ר' אברהם ליפשיץ שליט"א ואשר נלמד עם גדולי ישראל רבים. ראש הישיבה אמר שגם אתו הוא למד. הוא בירך ושיבח מאד את העניין ואמר **"דבר גדול מאוד לחזק את הצניעות ובעזרת ה' שימצאו שידוכים טובים! תעשו ותצליחו, ברכה והצלחה, ויהי נועם ה' עליכם"**. והוסיף: **"אני כבר פרסמתי דעתי בזה ותפרסמו בכנס את מה שכתבתי על זה"** ושוב חזר ובירכנו **"תעשו ותצליחו להרבות כבוד שמים"**.

לכן בצויו אנו קוראים שני מכתבים שכתב: "הן בעניי, מכבר פרסמתי בדבר הגדול והנשגב ביסוד קדושת וטהרת ישראל נועם וזון הצניעות של בנות ישראל, בדבר הפירצה הגדולה בחומת קדושת הצניעות. וכבר העדתי עדות נאמנה, אשר כן היה דעתו ורצונו של אאמ"ר גאון ישראל זללה"ה אשר נשי ישראל יכסו ראשן במטפחת. וגם ראיתי את צערו הגדול של אדוני אבי על הפאה שהתפשטה בקרב שלומי אמוני ישראל, ה' ירחם. והן עתה אשר זכינו להתעוררות גדולה בזה, ח"ו לבוא לקרר ולצנן בדבר נשגב זה באמתלאות שונות.

בנות ישראל חזקו ואמצו, ולא יתביישו מפני המלעיגים והמקוררים. החזירו עטרת יופי הצניעות על ראשכם, ותתברכו בשובע נחת דקדושה מבניכם ובנותיכם מתוך בריאות גופא ונועם ה'. ותתברכו בזה ובבא, בכל מכל כל".

לשון המכתב השני:

"אל בני קהילת קודש בעיר עוז לנו "קרית-ספר" ה' יכוננה סלה.

באתי בזה בדבר חיזוק, כאשר שמועה טובה שמענו אשר הרבה אברכים יקרים שיחיו לקחו על עצמם לחזק עצמם בדבר נשגב ביסודי היהדות הצניעות והקדושה, ולקחו על עצמם להתחזק ולחזק אחרים כנגד הפרצה הנוראה של פאה נכרית.

וכבר פרסמתי בעניי דעת אאמ"ר גאון ישראל ר' שלמה זלמן אויערבאך זצ"ל. תחזקנה ידיכם, וכל הנזהרים בזה וילבשו על ראשם כמנהג מקדמא דנן ולא פאה נכרית שיזכו להרבה ברכה והצלחה בכל ובריאות גופא ושובע נחת דקדושה מכל צאצאיהם שיחיו שיהיו תלמידי חכמים מובהקים יראי ה'.

ובזכות זה ישמרנו ה' יתברך מכל נגע ומחלה רח"ל, ואך בריאות שלמה ונועם ה' יהיה עלינו כל הימים ונזכה ע"י כך לגאולה השלמה. ה' יעזרנו ויאמצנו!"

הרב לנדמן:

לקראת הסיום צריך לזכור, כמו שהרב אמר, שאנו חזקים וצריכים לחזק את עצמנו מפני הסחף ברחוב, האשה והבנות צריכות לשמוע דברי עידוד חיזוק על זה מדי פעם, שכל התורה שלנו באה בזכותן, כדברי המשנ"ב בס' ע"ה ס"ק י"ד בשם הזוה"ק שאם אשה צנועה ונזהרת שלא יראו שערות ראשה, על זה נאמר **"בניך כשתילי זיתים"**, שאם יש ילד מוכשר, בחור מצליח בישיבה, זה בזכות שהאמא צנועה. ולא עוד אלא שבעלה מתברך בכל ברכות דלעילא ולתתא בעושר בבנים ובני בנים, ע"כ לשונו בקיצור. כל התורה והפרנסה זה בזכותה, כמו שאמרו כאן **"צנועה לצדיק ופרוצה לרשע"**, ואם בעלה אומר שהתחזק היום הרי זה בזכות האשה, אם הצלחתי בלימוד הרי זה בזכות האשה וצניעותה.

מכון "דעת תורה"

לבירור סוגיית פאה נכרית בהלכה

מפעילות המכון:

- מסגרות לימוד ושיעורים לבני הישיבות.
- ארגון שיחות מוסר וכנסי חיזוק מפי מרנן ורבנן שליט"א
- השאלה והפצת ספרי לימוד בהלכה, בהשקפה ובמוסר.
- הוצאה לאור של קונטרסים, חוברות לימוד, עלונים,
- דיסקים של שיעורים ושיחות מוסר בעניין.
- שידוכים, רשימת שדכנים למעוניינים בשידוך עם כיסוי ראש כהלכה.

* אנא עזרו לנו לארגן עוד שיעורים, הפצת ספרים וחומר לימוד נוסף, וזכות הרבים תעמוד לכם.

לפרטים נוספים: 0527-149-125 0548-447-161

לזיכוי הרבים – ניתן לקבל חינם עלונים ודיסקים לחיזוק הצניעות והקדושה. לפרטים: 0527-120-948

"תפארתנו" - מוקד הרצאות בנושא הצניעות. טל: 0732-33-8800

פי עֲלָה מִן הַחֲלוּנוֹת

"פי עֲלָה מִן הַחֲלוּנוֹת פֶּא בְּאַרְמֹנוֹתֵינוּ לְהַכְרִית עוֹלָל מְחוּץ בְּחוּרִים מְרַחֲבוֹת:" (ישעיהו ט', כ')

מצודת דוד - אף כי סגרנו שערי הארמון לבלי תת לבוא האויב הממית, הנה עלה דרך החלונות ודרך שם בא ולא הועלנו בכל התחבולות וההתחכמות למנוע האויב:

מלבי"ם - אתם מציירים כאילו המות עלה מעצמו וכאילו בא כגנב הבא בהצנע דרך החלון, ואתן מקוננות שעלה אל החלונות ומשם בא אל הארמונות להכרית עולל ובחורים:

הקדמה:

מטרת עלון זה להציג בפניך את המציאות הכואבת אשר אנחנו, עם ישראל, נמצאים בה כיום. מהן הסיבות לכך, ומהי הדרך האמיתית לפתור אותן על-פי תורתנו הקדושה. דרכו שלעולם שאנשים אוהבים לשמוע דברים טובים, חדשות טובות - זה מתחתן, פה יש ברית, הבת התקבלה לסמינר, הדולר עולה, וכו'. לכאורה, מכל מה שאנחנו שומעים או קוראים בעיתונים, המצב שלנו טוב, כל כך הרבה תורה, ישיבות, כוללים, חתונות, בריתות - אפשר לומר ברוך השם יום יום.

אבל באמת, המצב שלנו לא כל-כך טוב, המצב גרוע ואפשר אפילו לומר קטסטרופה! אבל אנחנו לא רוצים לדעת ולא רוצים לחשוב על זה. ואם יכתבו את זה בעיתון - נפסיק לקנות אותו, ואם יגידו את זה ברדיו - כבר לא נשמע יותר ערוץ זה, וזה לא טוב לעסקים. ולאמיתו של דבר, העיתונים כותבים על זה, אבל רק מידי פעם ובאחד העמודים האחרונים. ודברים לא טובים דרכם להישכח.

ובכן, המצב היום כל כך קשה, שקשה לדעת מאיפה להתחיל. אך השתדלנו להביא את זה לפניכם, עם כאב גדול בלב ודמעות בעיניים.

(הנתונים מתייחסים לארץ ישראל בלבד).

◀ מחלת הסכרת מוגדרת כמגיפה של המאה האחרונה. יש כיום כ 500,000 חולי סכרת, ול 500,000 נוספים יש סימני סכרת סמויה. מחלת הסכרת מתפשטת בקצב של 5% בשנה, וכל ילד שלישי צפוי לפתח סכרת במהלך חייו.

(מתוך "יחד נאמן", המגזין 21 עמ' 13, ט' כסלו תשע"ג).

◀ יש כיום כ 200,000 חולים במחלה הקשה. כל יום מתגלים כ 100 חולים חדשים, וכ 80 נפטרים בגללה מידי יום. ולפי הנתונים כיום - מכל שמונה נשים - לאשה אחת יש את המחלה.

(ובאופן לא מובן, בקרב ציבור שומרי התורה והמצוות המחלה נפוצה פי כמה מאשר בציבור הכללי).

נתון נוסף שפורסם הוא כי לפי קצב התפשטות המחלה כיום, בתוך 10 שנים כל אדם שלישי יחלה במחלה, לא עלינו.

ישנם אולי הזוכרים על שתי שכונות בירושלים אשר תוך כחודשיים נפטרו עשרה אנשים צעירים, ושכונה אחת בבני ברק אשר בשבוע אחד נפטרו שלש נשים צעירות.

◀ מחלות נוספות מכל מיני סוגים פוקדים אותנו, ועם כל הרפואה המתקדמת, החידושים הטכנולוגיים, אין מזור.

על כל 140 לידות - נולד ילד פגוע מוח או אוטיסט.

◀ כ 30% מהזוגות מתגרשים. (כ 8% מתגרשים במגזר החרדי) הדיינים מתלוננים על עומס עבודה, והתורים בבתי הדין מתארכים מיום ליום.

◀ מספר הולך וגדל של בחורים ונערות יורדים מהדרך.

◀ תאונות דרכים ואסונות אחרים גובים מאות קורבנות בשנה, בנוסף לאלפי פצועים, אשר חלקם יישאר נכה לכל חייו.

◀ המחירים ההולכים ומתייקרים - מוצרי מזון בסיסיים, לחם, מים, חשמל, המיסים למיניהם - ומספרם של המשפחות הנמצאות מתחת לקו העוני הולך וגדל והרבה הגיעו עד פת לחם ממש. ("עני חשוב כמת", ראה זוהר בחקתי דף ק"ג ע"ב).

◀ בעיות של שלום בית, עיכובים בזיווג, וכל כך הרבה יתומים ואלמנות...

◀ הניסיונות של הע"ר לגייס בחורי ישיבות לצבא ולהכניס את לימודי הליבה למוסדות הלמוד החרדיים.

◀ ובעולם - 50% נישואי התבוללות באמריקה, ואנטישמיות שהולכת וגוברת.

◀ ברשותכם נדלג על האזעקות והטיילים, חמאס חיזבאללה ואירן עם האטום שלה, ושאר מרעין בישין.

כמעט ואין בית אשר אין בו פגע, ואין לך יום שאין קללתו מרובה מחברו.

אז למה לספר ליהודי דברים קשים? למה לגרום ליהודי להיות עצוב?

כתוב בתורה - "הוֹכַח תּוֹכִיחַ אֶת עַמִּיתְךָ וְלֹא תִשָּׂא עִלּוֹ חֶטְאִי" (ויקרא י"ט, י"ז)

וכפי שכותב החפץ חיים בספרו חיזוק הדת: "הוה ידוע שבעת שקבלנו את התורה, לא על עצמנו בלבד קיבל כל אחד לקיים, כי אם כל מה שיהיה ביכולתו לחזק אצל שאר בני ישראל, גם כן התחייב כל אחד, ונעשים כולנו ערבים זה לזה, ואם יחסר לחברו איזה מצוה, כאילו חסר לו... ואם לא ירחיקו מהאיסור כאשר יש ביכולתו, ייענש גם הוא... וצריך האדם שידע כי אם יכול למנוע את חברו מאיזה עון ע"י הוכחה וכדומה, והוא מתעצל מזה, הוא ייתפס לעתיד לבוא באותו עון, וכל שכן אם יגיע הדבר לידי חיובי כריתות ומיתות בית דין, אוי ואבוי יהיה כי יפקוד ה' יתברך העון על כולנו..."

כך שאם יהודי מבין את המצב לאשורו, מבין שיש כאן בעיה אמיתית, אין ספק שישתדל לבדוק ולתקן!

אז מה הסיבה לכל הבעיות האלה? איך אפשר לתקן?

כל יהודי יודע שאם יש צרות, סימן שאבינו שבשמים כועס עלינו בגלל שאנחנו לא בסדר. ואיפה אנחנו לא בסדר?

מידי פעם קוראים בעיתון או שומעים כי כל הבעיות שלנו נגרמות בגלל הטכנולוגיה, האינטרנט או האופון, וזה מאד עצוב. כי אלה לא הבעיות שלנו, הם נוצרו בגלל הבעיות שלנו. חורבן בית המקדש והשוואה האיומה - פגעו בעם ישראל גם ללא האינטרנט והפלאפונים.

אחים יקרים! הבעיה היא שאנחנו לא "קדושים תהיו" כמו שהקב"ה מצווה, הבעיה שלנו היא **חוסר קדושה**, והיא נגרמת בגלל **חוסר הצניעות** אשר התפשטה כמעט בכל מקום בקהילה שלנו. (והחיצוניות משפיעה על הפנימיות, ראה מסילת ישרים, סוף פרק ז') ואומרים את זה גדולי עולם, אשר דבריהם הקדושים מובאים כאן בהמשך.

אנו מבקשים מכם, עם כל הלב, אנא, אל נא נחזור על הטעויות של אבותינו לפני חורבן בתי המקדש, לפני השואה, טעויות אשר שילמנו עליהם מחיר כבד עד מאד.

אנו מבקשים מכל אחד, לקרוא היטב, להתבונן בדברים, לעשות תשובה ולקיים את אשר הקב"ה מצווה אותנו - **"קדושים תהיו"**.

מס' יומא (ט): מקדש ראשון מפני מה חרב? מפני שלשה דברים שהיו בו: עבודה זרה, וגלוי עריות, ושפיכות דמים. **גלוי עריות**, דכתיב (ישעיהו ג, טז) **ויאמר ה' יען כי גבהו בנות ציון - ותלכנה נטויות גרון - ומשקרות עינים - הלוך וטפוף תלכנה - וברגליהן תעכסנה**. ומפרשת הגמרא: **"ותלכנה נטויות גרון"** - שהיו מהלכות בקומה זקופה [שהליכה באופן כזה מושכת את העין], **"ומשקרות עינים"** - דהו מליין **כוחלא** עיניהן, **"הלוך וטפוף תלכנה"** - שהיו מהלכות עקב בצד גודל [פרש"י (שבת סב): "למעט בהילוכם, שיהו מסתכלין בה, והיא שוהה בפסיעותיה"], **"וברגליהן תעכסנה"** פרש"י שהיו עושות פעולות ברגליהן כדי להבעיר בבחורי ישראל יצר הרע כארס של נחש. ובגמרא שם שמתזות ברגליהן מור ואפרסמון [מיני בשמים] אצל בחורי ישראל ומכניסות בהם יצר הרע כארס. [הרי שהליכה באופן **שמושך עין**, קוראים לזה חז"ל **גילוי עריות**, וזה גרם לחורבן בית המקדש].

בראשית פרק ו (ב) ויראו בני האלהים את בנות האדם וכו' (ה) וירא ה' כי רבה רעת האדם בארץ ויאמר ה' אמחה את האדם וכו'. ועיין שם (ב) בתרגום יונתן בן עוזיאל **שהיו כוחלין עיניהן ומפרסין ומהלכין בגילוי בשר וגרמו להרהורים**, לכן הביא ה' את המבול עליהם.

מדרש על הפסוק (ב) הנ"ל (בראשית רבה כו ה, ויק"ר כג, ט) אמר רבי שמלאי בכל מקום שאתה מוצא זנות אנדרלומסיאה באה לעולם **והורגת טובים ורעים**, רבי עזריה ורבי יהודה בר רבי סימון בשם רבי יהושע בן לוי אמר על הכל הקב"ה מאריך אפו חוץ מן הזנות. (וכן הוא בויקרא רבה פרשה כג ט, תנחומא בראשית יב ילקוט בראשית רמז מג, פרשת אחרי-מות רמז תקפה מובא ברש"י בראשית ו יג).

צניעות מצילה ממיתה

מסכת ברכות סב.

מסכת ברכות סב. ואמר להרגך ותחס עליך (שמואל א כד) ... אמר רבי אלעזר, אמר לו דוד לשאול: **מן התורה - בן הריגה אתה**, שהרי רודף אתה, והתורה אמרה: בא להרגך השכם להרגו. **אלא צניעות שהיתה בך - היא חסה עליך** ... [ע"ש באריכות שצניעות יתירה מצילה ממיתה ממש].

הגאולה תלויה בתיקון הצניעות

ירושלמי יומא פרק א' עמ' ה.

כל דור שבית המקדש אינו נבנה בימיו מעלין עליו כאילו הוא החרבו - וחז"ל אומרים ביומא ט. הנ"ל שחוסר צניעות גרם לחורבן המקדש - הרי צריכים זאת לתקן, וכל אשה הנוהגת בחוסר צניעות גורמת להמשך החורבן וכל אשה הנוהגת בצניעות **כראוי וכיאות מקרב את הגאולה - ובזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים** (סוטה יא:). **ובזכותן עתידין להיגאל כדאיתא בילקוט (רות תרו) "אין הדורות נגאלין אלא בשכר נשים צדקניות שיש בדור"**.

מעלת הצניעות וקללת הפריצות

הזהר הקדוש פרשת נשא

"א"ר חזקיה תבוא מארה(קללה) על זה האיש שמניח לאשתו להתראות משערות ראשה החוצה מכיפתה, וזהו אחד מענייני הצניעות שבבית, והאשה שמוציאה משערות ראשה החוצה להתקשט בהן, גורמת עניות לבית, וגורמת לבניה שלא יהיו חשובים בדורם, וגורמת לרוח טומאה שישרה בבית, מי גרם כל זה, אותן השערות שהתקשטה בהן מבחוסן, ואם בבית כך כל שכן בשוק, וכל שכן אם היא מראה חציפות אחרת, ולפיכך אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך אמר רבי יהודה, שער הראש של האשה שמתגלה, גורם לשער אחר להתגלות, ולפגום אותה. ע"כ צריכה האשה שאפילו קורות ביתה לא יראו שער אחד מראשה, וכל שכן בחוסן, בא וראה, כמה פגם גורם שער האשה, גורם למעלה גורם למטה, גורם קללה לבעלה, גורם עניות, גורם דבר אחר בבית, גורם שיסתלק החשיבות מבניה, ה' ישמרנו מחוצפה שלהן, וע"כ צריכה האשה להיות צנועה בירכתי הבית, ואם תעשה כן מה כתוב, בניך כשתילי זיתים סביב לשלחניך, מהו כשתילי זיתים, מה זית זה בין בחורף בין בקיץ אינו משליך העלים שלו, ותמיד נמצא בו חשיבות יתר על שאר העצים, כך בניה יתעלו בחשיבות על שאר בני העולם, ולא עוד אלא שבעלה מתברך בכל, בברכות שלמעלה בברכות שלמטה, בעושר בבנים ובבני בנים, זהו שכתוב הנה כי כן יבורך גבר ירא ה', וכתוב יברך ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חיך, וראה בנים לבניך שלום על ישראל."

38 (מובא בחק לישראל פרשת נשא יום רביעי)

חוסר הצניעות - גורם לחורבן וגלות

מסכת יומא

צניעות מצילה ממיתה

מסכת ברכות סב.

הגאולה תלויה בתיקון הצניעות

ירושלמי יומא פרק א' עמ' ה.

מעלת הצניעות וקללת הפריצות

הזהר הקדוש פרשת נשא

גודל חובת הזהירות בצניעות – ושלל להכשיל

ילקוט שמעוני

צריכה האשה להיזהר שלא יסתכלו בה בני אדם

איגרת התשובה לרבינו יונה

הפריצות אצל הנשים היא הגרועה מכל העבירות שבתורה החתם סופר

אשה המרבה בדרכי הצניעות הרי זו משובחת

הפלא יועץ

המעלה הכי גדולה בנשים היא הצניעות

הגאון מוילנא

צניעות – סוד השמירה, ההצלה וההצלחה

החפץ חיים

כל הצרות – בגלל חוסר צניעות

מנן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל

גודל התפשטות המחלה (סרטן) כגודל התפשטות הפאה נכרית הבית אהרן

מה ההבדל בין שערות אשה לשערות פאה נכרית?

האדמו"ר מבעלזא רבי יששכר דוב זי"ע

מי נתן היתר לפאה הנכרית

מנן הגר"י קנייבסקי-הסטייפלר זצוק"ל

מי לבשה פאה נכרית

כ"ק אדמו"ר הגה"ק מצאנז-קלויזנבורג זי"ע

איך לעלות בקדושה?

הגאון מנן ר' שלמה זלמן אויערבאך זצוקללה"ה

אסונות הדור – בגלל חוסר צניעות

מנן רבי אלעזר מנחם מן שך זצוק"ל

הפאה הנכרית של היום זה ממש ערוה

מנן פוסק הדור הגר"ש אלישיב זצוק"ל

מה הגורם למחלה הנוראה?

זקן המקובלים הגאון הצדיק רבי יצחק כדורי זצוק"ל

פאה נכרית מגרה את היצרים יותר מהשערות עצמן

מנן רשכבה"ג הגה"ק רבי שמואל הלוי וואזנר שליט"א

צניעות

מנן הגאון רבי חיים קנייבסקי שליט"א

פאה נכרית – זה אסור בהחלט

מנן הראשל"צ הרב עובדיה יוסף שליט"א

התורה מגלה - חוסר צניעות גורם לאסונות

המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א

סיכום

גודל חובת הזהירות בצניעות – ושלא להכשיל

ילקוט שמעוני

"וכן הוא במדרש תנחומא פרשת וישלח ה' ברית כרתי לעיני ומה אתבונן על בתולה, בוא וראה צדקו של איוב ומה אם בתולה וכו' לא היה איוב מסתכל בה, על אחת כמה וכמה על אשת איש שאינו רשאי להסתכל בה, לפיכך אז"ל שאסור לאשה לצאת בתכשיטיה אף בחול לרשות הרבים **לפי שהעם מסתכלים בה**, לפי שלא נתן הקב"ה תכשיטים לאשה אלא שתהא מתקטטת בהן בתוך ביתה שאין נותנים פרצה לפני הכשר וכל שכן לפני הגנב..." [משל הוא, שכשהבית פרוץ ופתוח, אפילו אנשים כשרים נכנסים לשם ולוקחים משם חפצים וק"ו גנבים, והנמשל, כשאשה מקושטת ברחוב היא גורמת שאפילו אנשים כשרים יסתכלו בה וק"ו סתם אנשים]. (ילקוט שמעוני איוב רמז תתק"ח)

צריכה האשה להיזהר שלא יסתכלו בה בני אדם

איגרת התשובה לרבינו יונה

"וצריכה האשה שתהא צנועה ונזהרת שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ מבעלה שהמסתכלים בפניה או בידיה יורדים לגהינום. והיא ענושה בעונש כל אחד ואחד מהם מפני שהחטיאה אותם ולא נהגה צניעות בעצמה ונכשלה בה" ע"כ. (אות ע"ח ובדפ"א נ"ח)

הפריצות אצל הנשים היא הגרועה מכל העבירות שבתורה מן בעל "החתם סופר"

"זה שהגלות האחרון גרוע משאר גלויות בצרות גדולות ואין לך יום שאין קללתו מרובה מחברו, מפני שבשאר הגלויות לא היה פריצות אצל הנשים, לא כן עתה בעוה"ר ששכיח הפריצות אצל הנשים אשר הוא גרוע מכל העבירות שבתורה" (מנכדו ה"חתם סופר" ששמע מפי קדשו של מרן החתם סופר, ה"דבטרה יו"ט ח"ט). וז"ל דרשות חת"ס (עמ' רנ"ח ועמ' ד"ש) "איתא בזוהר (ס"פ וישב) ששינוי מלבושים הוא התחלת פירצתהערה.

"בנותיכולות, השמרו לכם מלגלות טפח מבשרכם ע"י קיצור מלבושים, ולא יהיה כזאת בגידולי ביתי, וכל שכן תזהרו מנשים רעות שמוציאות אפילו שערה אחת בחוץ, ופאה נכרית אני אוסרכם איסור גמור!" (מצוואתו הקדושה, ספר "מנהגי החת"ס סופר")

אשה המרבה בדרכי הצניעות הרי זו משובחת

הפלא יועץ

"כמעט כל עונש האשה בעולם הבא וזכייתה בעולם הבא תלוי בצניעות! ולכן כל אשה המרבה להיזהר בדרכי הצניעות הרי זו משובחת". באמת מפליא לראות בתקופה חמורה זו שהסתיר הפנים בה כפול ומכופל כל כך, צועקים ואינם נענים והצרות פוקדות ובאות רחמנא ליצלן – בתוך הסתלקות השכינה שבאה כתוצאה מהפריצות האיומה בה נחלה דורנו ה' ירחם. ("חסד לאלפים" אר"ח ס' ג')

המעלה הכי גדולה בנשים היא הצניעות

הגאון מוילנא

הגר"א היה משנן – שכמו שבאנשים הדבר הגדול ביותר הוא לימוד התורה, כך בנשים המדרגה הכי גדולה ביותר היא צניעות, ובוזה נמדד צדקות. ובימינו כל הנשים נהגו בהתאם לדבריו הקדושים. (איגרת הגר"א נוסח ארם צובא שנת תרכ"ו)

צניעות – סוד השמירה, ההצלה וההצלחה

החפץ חיים

גאון הדורות האחרונים ורבן של ישראל מרן החפץ חיים אמר בשעתו בכניסיה הגדולה – כששאלו אותו בעניין הוספה בצניעות במחיצת הנשים שם, ענה בהחלטיות כי צריך להוסיף כל צניעות – כי נידון הצניעות הוא נידון השראת השכינה בישראל ועל כל הוספה בצניעות תבוא יותר השראת השכינה וכמו שאמר הכתוב (דברים כג טו): "כי ד' אלקיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת אויבך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחרך" ללמדנו – אמר החפץ חיים – כי סוד השמירה, ההצלה וההצלחה היא הצניעות, כל המרבה בצניעות מרבה בישועות.

בליל "כל נדרי" של שנתו האחרונה השתפך מאד באמירת "כל נדרי", הוא היה חלש מאד אבל אעפ"כ הוא דפק על הבימה לאחר "כל נדרי" ובדמעות שליש ממש החל לומר דברי התעוררות. ואלו היו דבריו: "מי שרוצה קרבת אלקים, מי שרוצה השראת השכינה בביתו, מי שרוצה כפרת עוונות, צריך דבר אחד: צניעות בבית".!

(עולמות של טוהר ח"א עמ' 139)

כל הצרות – בגלל חוסר צניעות

מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זצוק"ל

"המצוה הכי גדולה היא להסביר לבנות ישראל לילך בצניעות... חז"ל אמרו בזכות נשים צדקניות נגאלו ממצרים ובזכותן ניגאל, לכן היצר הרע שם כל כוחו ומאמציו בענין הצניעות... וכל הצרות זהו הגורם לזה". (מתוך הספר "מרא דארעא דישראל" עמ' רעט)

גודל התפשטות המחלה (סרטון) כגודל התפשטות הפאה נכרית הבית אהרן מקרלין

הבית אהרן אמר "גודל התפשטות המחלה הידועה (סרטון) בעולם היא כגודל התפשטות פירצת הפאה נכרית בעולם". (הכתר והכבוד לחי העולמים עמ' תרעו)

מה ההבדל בין שערות אשה לשערות פאה נכרית?

האדמו"ר מבעלזא רבי יששכר דוב ז"ע

"כל מי שלומד שולחן ערוך ביראת שמים רואה שאין הבדל בין שערות עצמן לפאה". (קונטרס "דיבורים קדושים")

מי נתן היתר לפאה הנכרית

מרן הגר"י קנייבסקי-הסטייפלר זצוק"ל

כאשר בא לפניו אברך וביקש להוציא גילוי דעת להיתר לפאה נכרית, סירב בתוקף להורות היתר בדבר. וכשנשאל ומה עם נכדותיו של הרב היוצאות בפאה נכרית ענה: "אל תיקח מהן ראייה כל עיקר, כי הן לא שאלו אותי בזה ואין כאן מעשה רב ולא כלום". (דת משה וישראל עמ' י"ח)

מי לבשה פאה נכרית

כ"ק אדמו"ר הגה"ק מצאנז-קלויזנבורג ז"ע

"...ולא נמצאה בכל מדינת אשכנז שום אשה חשובה ההולכת עם פאה נכרית! רק איזה מנקלי העם פחותי הערך והיו לקלס, רק נשתרבו זה מן האפיקורסים וחס ושלום לנהוג כן!" (מתוך "אגרת הקודש", מכתבי תודה"ה, עמ' קנ"ה) "כמה שנים שמעשה שטן הצליח והתחיל להתפשט הפאה הנכרית, וחס ושלום להתיר בזה". (שו"ת "דברי יציב" יורה דעה חלק ג' סימן נ"ו עמ' קכ"ד)

איך לעלות בקדושה?

הגאון מרן ר' שלמה זלמן אויערבאך זצוקללה"ה

קבוצת אברכים יראים באה לפני הגאון האדיר רבן של ישראל מרן ר' שלמה זלמן אויערבאך זצוקללה"ה, ושאלה בפייה: ורצונם עז להתעלות בעבודת הבורא, להתקרב אל ה' ולהדר במצוותיו, ואין הם יודעים במה להתחיל להחמיר ולדקדק? וכך השיב להם הרב: "כל החומרות וההידורים לא ישוו להידור אחד קטן בצניעות. בענייני קדושה וצניעות יש לכל הידור קטן משמעות לאין שיעור, המרוממת ומקדשת את האדם לבוראו, כמאמרם ז"ל: כל מקום שאתה מוצא גדר ערוה, אתה מוצא קדושה. מי שנפשו צמאה לרוחניות עיקר ותחילה הן הצניעות והקדושה". (עולמות של טוהר ח"ב עמ' 351)

העיד בנו של הגאון האדיר רבן של ישראל מרן ר' שלמה זלמן אויערבאך זצוקללה"ה, שהיה נוכח כאשר באה משלחת של נשים צדקניות, לאחר שהתרחשו כמה אסונות נוראים מנשות ישראל צעירות ואברכים צעירים שהלכו לעולמם – לא עלינו, ושאלו את מרן הגאון רבי שלמה זלמן זצוק"ל: בשל מה באה עלינו הצרה הזאת? הרי הקב"ה תובע משהו מאתנו ואין אנו יודעות מה? ענה להם מרן הגאון רבי שלמה זלמן זצוק"ל בזה הלשון: **אלעס איצטוליב די שייטלען! הכל קורה בגלל הפאות!** (הכתר והכבוד לחי העולמים עמ' קמז)

אסונות הדור – בגלל חוסר צניעות

הגאון מרן רבי אלעזר מנחם מן שך זצוק"ל

העתק כמה קטעים מתוך הספר "אורחות הבית" המכיל עובדות, הנהגות, מאמרים ושיחות מרבן ומאורן של ישראל הגאון מרן רבי אלעזר מנחם מן שך זצוק"ל. (עמודים קנ-קנב)

מִן הַגָּאוֹן רַבִּי חַיִּים קֵינִיבֶסְקִי שְׁלִיט"א

(מתוך הספר "ארחות יושר", עמודים עז-עח)

אמרו (פסיקתא רבתי פמ"ה) **אין לך חיבה לפני המקום מן הצניעות, והסמ"ק מנה צניעות מצות עשה (מובא במ"ב סי' ג' בבבא"ה ל), ובפרט בנשים שהזהירו מאד חז"ל לעל זה** ואמרו (בראשית רבה פ"ח ב') ויבן ה' את הצלע, התבונן מאין לבראתה ממקום שהוא צנוע באדם ועל כל אבר ואבר שהיה בורא בה היה אומר לה תהא אשה צנועה, ואמרו (במדבר רבה פ"א ג') **יפה הוא הצניעות.**

ואמרו (תנחומא וישב סי' ו') הקב"ה ברא את האשה מן הצלע כדי שתהיה צנועה וישובת בבית. שנאמר והצנע לכת עם אלקיך וכן דוד אמר כל כבודה בת מלך פנימה וכל אשה שהיא מצנעת עצמה ראוי היא שתנשא לכהן ותעמיד כהנים גדולים.

ואמרו (שם פ"ח ט') אשתך כגפן פוריה בירכתי ביתך בזמן שהיא נוהגת בעצמה דת יהודית שהיא צנועה זוכה שיוצאין ממנה בנים בעלי מקרא בעלי משנה בעלי מעשים טובים.

ומצינו כל הנשים צדקניות השתבחו בצניעות וגבי שרה אמרו (ב"מ פ"א א') להודיע ששרה אמנו צנועה היתה, וגבי רחל אמרו (מגילה י"ג) בשכר צניעות שהיתה בה ברחל - זכתה ויצא ממנה שאול (ב"ב קכ"ג א') והחזיר לה הקב"ה את הבכורה, וגבי תמר אמרו (מגילה י"ב) כל כלה שהיא צנועה בבית חמיה, זוכה שיוצאין ממנה מלכים ונביאים, וגבי רות אמרו (שבת ק"ג ב') דבר צניעות ראה בה [רמז לה שממנה ייצא משיח, ע"ש בגמ'] וגבי קמחית אמרו (יומא מ"ז) מימי לא ראו קורות ביתי שערות ראשי ולכן זכתה שיוצא ממנה שבעה בנים וכולן שמשו בכהונה גדולה.

ואמרו (שבת נ"ג ב') כמה צנועה אשה זו, שלא הכיר בה בעלה וכל שכן כשיוצאין בחוץ בין אנשים שצריכין מאד לזהר בזה ואמרו (תנחומא וישלח סי' ה') לא ניתנו תכשיטין לאשה אלא שתהא מתקשטת בהן בתוך ביתה.

והרמב"ם כתב (בפס"ו מאישות ה"ח) צוו חכמים על האשה שתהא צנועה בתוך ביתה ותתרחק מן הכיעור ומן הדומה לכיעור, ובעוונותינו הרבים היום הדור פרוץ ומתקשטים ביותר וכו' והרבה יש לדבר על זה בעוונותינו הרבים ואשר מי שנוהגת בזה ולא תסתכל על חברותיה, ומה שתלבש יותר בגדי צניעות תזכה ביותר לבנים צדיקים ותלמידי חכמים ובעלה זוכה לכל טוב כמו שכתב בזה"ק מובא במ"ב סי' ע"ה ותקים בית לתפארת.

פאה נכרית - זה אסור בהחלט

מִן הַרָאשֶׁל"צ הַרֵב עֹבְדֵיהַ יוֹסֵף שְׁלִיט"א

לצאת בפאה נכרית מחוץ לבית ברשות הרבים, זה כמו שיוצאת בראש מגולה. כמו שאסור לאשת איש, לצאת בראש מגולה ויראו שערות שלה, כך גם כן אסור לה לצאת בפאה נכרית.

התורה מגלה - חוסר צניעות גורם לאסונות

המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א

המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א דרש ברבים בכנס התעוררות לאחר כמה אסונות רח"ל, וכה זעק בבכיות נוראות: "ואנחנו לא נדע! לא נביאים אנחנו לידע בשל מי הרעה הזאת, אבל דברי התורה עצמה יש לנו, והיא אשר גילתה "ושב מאחרריך" בעוון ערות דבר - חוסר צניעות.

סיכום

אחרי שקראנו על מעלות הצניעות והקדושה, ואת התוכחה על חוסר הצניעות, ראוי לעיין ברש"י ויקרא פרק כו יד-טו - "הרי שבע עבירות, הראשונה גורת השניה, וכן עד השביעית ואלו הן: לא למד(הלכות צניעות), ולא עשה(לא דאג שבני ביתו ילכו בצניעות), מואס (מתרחק) מאחרים העושים, שונא את החכמים(העוסקים בלימוד, הדרכה והפצת ענייני הצניעות והקדושה), מונע את האחרים מעשות(יודע ואינו מעביר לאחרים), כופר במצות(אומר שזה לא מצוה), (וסופו) כופר בעיקר".

ועיי' הקדושה והצניעות מגיעים לתכלית הבריאה, וזוכים לעולם הזה... ולעולם הבא... ועין לא ראתה... (ישעיה ס"ד)

לזיכוי הרבים, ניתן לקבל את העלון חינם. טל. 0527-120-948

* נא לקרוא ולהעביר הלאה לזיכוי הרבים. טעון גניזה.

הקפדה יתירה הקפיד רבינו בעניני צניעות, הן צניעותן של בנות ישראל - והן צניעותם של העוסקים עמן, וכפי שניתן ללמוד מדברי הדרכה ומעשים רבים אשר נשתמרו בידינו בנושאים אלו.

אם נרצה לעמוד על השקפתו הטהורה של רבינו בענין הצניעות - דומה שטוב נעשה אם נפתח בדברי חיזוק נפלאים שאמר בכנס חיזוק בענין הצניעות, וכך אמר רבינו:

ראיתי במכתבי החפץ חיים מכתב אודות הקבלות שקיבל על עצמו בהיותו בגיל תשעים שנה, ובהן קבלות בענין שמירת הלשון ובענין הסתכלות. והרי זה נורא נוראות! יהודי בגיל תשעים - עדיין מתחזק ומקבל על עצמו קבלות בענייני צניעות והסתכלות! ומכאן יש לנו בודאי ללמוד לעצמנו, עד כמה הסכנה גדולה ועד כמה עלינו להישמר ולהזהר לעצמנו!!

אינני יודע האם אופן הלבוש הנהוג היום, והצורה בה מופיעות בנות ישראל ברחוב - אסורה מדאורייתא או מדרבנן... האיסור עצמו - חמור בלי ספק, אך שבעתיים חמורה ההשפעה ההרסנית אשר עלולה להיות להופעה זו!! בת ההולכת ברחוב בלבוש שאינו צנוע - הרי היא חוטאת ומחטיאה את הרבים!!

אנחנו נמצאים כיום בתקופה בה יש בכל יום כל-כך הרבה אסונות רחמנא ליצול, כמו שלא היה מעולם באף תקופה. איננו יודעים את דרכי ה' יתברך, אולם בודאיעלינו לחשוש פן נפרעים מאיתנו מן השמים על פריצת גדרי הצניעות אשר התפתחה בימינו!

ועלינו לדעת כי הקלקול נוגע לכל אחד ואחד מאיתנו, שכן את העונש מקבל כל אחד ואחד מן הכלל! והרי זה כמו במלחמה - שגורלו של הכלל כולו תלוי בכל אחד מן הפרטים!!

ובודאי יכול וצריך כל אחד להתחזק בכל ענין בו נדרש חיזוק, ובפרט בנושא למענו התכנסנו כאן - נושא הצניעות...

כשנכנסו וסיפרו להגאון בעל "אבי עזרי" מהאסון בקטיפת ארבעה נפשות אברכים קדושים וטהורים בחזרתם מהלוויית הצדיק הקדוש רבי ישראל אבוחצירא ה"בא סאלי" זצ"ל ושאלו: "מה הקב"ה דורש מאתנו? מה עלינו לתקן?" - נענה - "התשובה לשאלתכם כתובה במפורש בדברי חז"ל במסכת שבת (דף לג.): בעוון גלוי עריות צרות רבות וגזרות קשות מתחדשות, וכו', והוסיף ואמר: בדורות עברו, היו הדברים הללו ידועים ופשוטים, כאשר באה צרה, מיד בדקו את הצניעות!! בדקו אם אין ערות דבר, שמסלקת השכינה". (עולמות של טוהר ח"א עמ' 98)

הפאה הנכרית של היום זה ממש ערוה

מִן פּוֹסֵק הַדּוֹר הַגִּרִּי"ש אִלְיָשִׁיב צֻזְק"ל

"...כמו שהולכים היום, כל אלה שהולכות היום זה נראה כמו שיער לגמרי בוודאי שזה איסור, את זה אף אחד לא התיר..

אשה עם הפאה של היום כמו שהיא הולכת, זה ממש ערוה זה נראה כמו שיער, ואין שום נפקא מינה, ועל זה אין שום היתר מה שהתירו אז את הפאה נכרית.

(בשיעורו היומי בביהמ"ד פארת-בחורים" ביום ב' כ"ח תשרי תשס"ט)

מה הגורם למחלה הנוראה?

זֶקֶן הַמִּקְוָבִלִים הַגָּאוֹן הַצַּדִּיק רַבִּי יִצְחָק כְּדוֹרִי צֻזְק"ל

"...את המחלה הנוראית מורידות מן השמים נשים החובשות פאה נכרית..." (עדות תלמידים)

פאה נכרית מגרה את היצרים יותר מהשערות עצמן

מִן רִשְׁכֵּבָה"ג הַגִּה"ק רַבִּי שְׁמוּאֵל הַלֵּוִי וּוְאָזְנֵר שְׁלִיט"א

בלתי אפשרי שאם מישראל תגדל דורות אם לא תעשה מה שמיוחס בטבע הקדושה של בת ישראל, והוא מטעמי הצניעות כי אמרו חז"ל שער באשה ערוה אבל איזה זיוף הוא זה שמכסים השערות בפאה נכרית שעוד מגרה היצרים יותר מהשערות עצמן. איזה זיוף הוא זה! ומה נעשה במלבושים הנושים כדי למשוך עין, והם בידועים וגם בלא יודעים חוטאים ומחטיאים אחרים, מכניסים את הרחוב והסביבה ללאו החמור של לא תתורו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם, שמלבד שכתוב בפוסקים שמלבושים כאלו שנגבו מטומאת הגויים יש בהם לאו של לא תלכו בחוקות הגויים, ואם רוצים לדעת את המודל האחרון של האופנה של המודעס, לִקְנֶה לרחוב רבי עקיבא... מה בצע אם הבעל לומד בכולל והבן לומד בישיבה אם הבסיס לתורה של קדושה לתורה טהורה, לתורה לדורות, לא נתקן בבית היהודי הזה..

(תמליל מתוך הקלטת "חובת השעה")

מכתב לבת ישראל, בתו של מלך

תקציר לנשים, נלקט מהספר "אחותי כלה" (קונטרס "באתי לגני"). אשר יצא לאור ע"י ועד הרבנים למען קדושת ישראל בנשיאות גדולי הדור שליט"א.

מאת הרב הגאון הרב אברהם ארבל שליט"א.

שעות גורליות

ישנן שעות גורליות, שעות שבהן כל עתיד עם ישראל תלוי.

ישנן שעות שבהן יוכרע אם לחיים אם ל... השעות שבהן עם ישראל מצוי עתה אלו מהשעות הללו. פרסום זה יוצא לאור אחר הודעתם המבהילה של גדולי הדור שליט"א על סכנת "שואה" המתקרבת. מעולם לא התבטאו הגדולים בצורה כזו ואף לא בצורה הדומה לזו. עם ישראל בסכנה שלא היתה כדוגמתה מעולם. אנשי הבטחון מדברים בפה מלא על מלחמה שמתקרבת בה יעלו כל צבאות ערב על ישראל. אלו לא המלחמות של פעם, הפעם מדובר בנושק כימי ואטומי שיכול להשמיד מדינה שלמה ברגע.

השעה הזאת היא **שעה גורלית**.

חכמינו ז"ל אמרו שבזכות נשים צדקניות נגאלו בני ישראל ממצרים **ובזכות נשים צדקניות נגאל גם לעתיד לבוא**. בידי בנות ישראל להכריע את כל עתיד עם ישראל, אם לחיים אם ל...

כולנו רואים בצער את מצב הרחוב.

כולנו רואים איך את בגדי הקודש של אמותינו הקדושות, החליפו אופנות זרות עם כל תועבות הגוים.

"אלוקיהם של אלו (עם ישראל) שונא זימה", כך יעץ בלעם הרשע לבלק, לא צריך למלחמות, לא צריך כלי נשק, צריך רק להחטיא את עם ישראל באיסורי עריות, בראיות אסורות, בהרהורים וכו', והאלוקים שלהם בעצמו יכלה אותם.

גם המן הרשע ידע את הסוד הזה, "אלוקיהם של אלו שונא זימה" אמר המן לאחשורוש כשבקש להשמידם, "בוא נחטיא אותם בזימה, נעשה להם סעודה בה נושיב גם נשים, ואז נוכל להם", ורבותינו מספרים שכן באמת היה, מרגע שנכנסו לסעודה המעורבת, שמונה עשרה אלף וחמש מאות וארבעים וארבעה איש, מיד החליט הקב"ה לכלות את כל העם כולו, ואף על פי שאלוהו הנביא היה עומד בשמים וצווע "היאך אפשר? והלא עם ישראל מוסרים נפשם על התורה והשבת והמצוות והמילה", כל זה לא עזר, התורה לבשה בגדי אלמנות ובכתה, שמש וירח חגרו שק, רץ אליהו לאבות העולם, וכשהגיע למשה, הרועה הנאמן, שאל משה רבינו "האם יש אדם אחד צדיק למטה בארץ?", "כן", השיב אליהו, "מרדכי" אשר לא נכנס לסעודה, "אם כן, שיש יהודי קדוש למטה אז יש סיכוי" אמר משה, רק דבר אחד עזר, צדיק אחד, קדוש אחד, שנשאר דבק בקב"ה, רק זה עזר להסיר הגזירה, ולא זו בלבד אלא שאף לא יהודי אחד ננפץ, ונהפוך הוא, אשר שלטו היהודים המה בשונאיהם.

כל אחת מבנות עם הקודש יש לה הכח להיות מרדכי, להיות הצדקת שבזכותה ינצל כל העם. שורות אלו נכתבות בדמעה ובכאב עם היודע על היריחם של בחורי הישיבה הקדושים ביישוב "מרכז הרב". הצדיקים הקדושים הללו ה"ד" נלקחו מאיתנו לכפר על נפשוננו.

ישנן שעות גורליות.

ישנן שעות שבהן יוכרע אם לחיים אם ל...

מה רצון השם יתברך ממני

אנשים חכמים מתעוררים לשאול ולדעת לשם מה הביאם הקב"ה לעולם, שהרי זה ברור בעולם הזה.

לכולנו שהקב"ה שמנהג את העולם ודאי קבע עינו ומטרה לכל נברא.

אנו בטוחים, שגם את אשה חכמה, ודאי נתעוררת לשאול שאלה שכזאת, "מה הקב"ה רוצה ממני", "מה עלי לעשות בחיים האלו שהקב"ה נתן לי בעולם הזה".

את התשובה לשאלות אלו עלינו לחפש בדברי חכמינו ז"ל, אשר קבלו את כל התורה על כל סודותיה ורמזיה מסיני. אמנם רק חכמים גדולים מאוד ידעו ברוח קדשם את תיקונו ועניונו של כל אחד ואחד, אבל מה הקב"ה רוצה מן האשה גם אנו יכולים למצוא בדברי חכמינו ז"ל, שהם מפורשים לכל קורא.

במדרש רבה גילו לנו רבותינו ז"ל שבפסוק "ויבן אלוקים את הצלע", לבד מפשוטו של הפסוק המספר איך נבנתה חוה, רמז הקב"ה ענין נוסף. רבי יהושע אמר שהקב"ה כתב בתורתו את המילה "ויבן", מלשון התבוננות, כלומר עיון ומחשבה. שחשב מחשבות מאין לבראותה. וממשיך רבי יהושע ומגלה לנו את מחשבות השם יתברך:

אמר הקב"ה לא אברא אותה מן הראש שלא תתגאה, לא אברא אותה מן העין שלא תהא סקרנית (שלא תכחול את העין), לא אברא אותה מן הפה שלא תהא דברנית, לא אברא אותה מן הרגל שלא תהא פרסנית (שלא תצא הרבה החוצה), אלא אברא אותה ממקום צנוע באדם, שאפילו בשעה שאדם ערום אותו המקום מכוסה. ועל כל אבר ואבר שהיה הקב"ה בורא בחוה, היה אומר לה: **"תהא אשה צנועה, תהא אשה צנועה"**.

הנה מצינו בדברי חכמינו שכשהקב"ה ברא את האשה, לא ביקש ממנה דבר, כי אם שתהיה **אשה צנועה**, וכל אופן בריאתה מן הצלע היה כדי שתוכל לקיים את רצון הבורא ממנה להיות אשה צנועה. בחוברת זו ננסה בעזרת השם יתברך להביא לפניך את דעת התורה מהי אשה צנועה, כדי שתוכלי, את, בתו של המלך, לקיים את אשר ציוה אותך הקב"ה בשעת הבריאה:

"תהא אשה צנועה, תהא אשה צנועה".

צניעות ושכרה

צניעות האשה פירושה להעלים את נוכחותה, כלומר, שלא יהיה מורגש כלל הימצאותה בסביבה. כמו שאמרו רבותינו במסכת מגילה: "בשכר צניעות שהיתה ברחל זכתה ויצא ממנה שאול". ומה צניעות שהיתה ברחל, שיעקב אבינו ע"ה מסר לה סימנים כדי שיוכל להכיר שאביה הרמאי לא החליפה, וכשראתה רחל שאביה מוסר את אחותה לאה במקומה, מסרה לה את הסימנים כדי שיעקב יחשוב שהיא רחל ולא תתבייש. ומה ענין הצניעות שבזה? אלא שבזה שמסרה את הסימנים ולא עמדה על מה שמגיע לה, כאילו ביטלה מצילתה בעולם, שלא החשיבה את עצמה כלל, וזוהו שאמרנו בתחילה שצניעות זו העלמת הנוכחות.

וכדי להבין קצת עד היכן מגיע שכר האשה הצנועה, אשר באמת לשכרה אין קץ, צריכים אנו להתבונן קצת בדברי רבותינו ז"ל עד כמה חמור עוון ראיית אשה וההרהור בה, וממילא נבין כמה מעלתה של אשה צנועה המצילה את בני ישראל מחטא זה.

שכרה של האשה הצנועה, שעל ידי צניעותה מונעת אחרים מלהסתכל בה. וכבר אמרו רבותינו ז"ל שאין לך שכר גדול כמו מי שמזכה את הרבים, ואם כן אשה צנועה מזכה כל יום את הרבים ומצילה אותם מעוונות החמורים ביותר. וזו היא יראת השמים האמיתית, כמו שאמר רבי יוחנן (מסכת סוטה) למדנו יראת חטא מבתולה, שפעם אחת שמע בתולה שנפלה על אפיה ואמרה: "ריבונו של עולם, בראת גן עדן ובראת גהנום, בראת צדיקים ובראת רשעים, יהי רצון מלפניך שלא יכשלו בי בני אדם". הרי שאשה הדואגת שמא יכשלו בה היא יראת שמים אמיתית, וממילא אשה שלא דואגת לכך שלא יכשלו בה, איננה יראת שמים. והקב"ה כל כך אוהב את האשה הצנועה עד שהגדיל שכרה לא רק בעולם הבא אלא גם בעולם הזה.

מזבח כפרה

(קדושים תהיו 14) כולנו כואבים את הצרות הגדולות של הדור הזה. יתומים ואלמנות, שכול וכאב, עוני ודוחק, מסכנות ואומללות, מחלות ויסורים ועוד. כל יום שומעים על אסון חדש, לעיתים אצל השכנה, לעיתים אצל מי מהמשפחה ולעיתים בביתנו. ומי לא היתה רוצה שמירה והגנה מן היסורים. רבותינו ז"ל (במדרש תנחומא פרשת וישלח) מגלים לנו שהאשה הצנועה שומרת את כל ביתה מן היסורים. ואלו דברי רבי פנחס הכהן בר חמא: "בזמן שהאשה צנועה, כשם שהמזבח מכפר, כך היא מכפרת על ביתה". ובגמרא מסופר על תנאים שבכו כשראו את חורבן בית המקדש, שאמרו עד עתה המזבח היה מכפר על עם ישראל ומציל אותם מן היסורים, ועכשיו שחרב מה יכפר. הרי שעיקר צער החורבן הוא משום שכבר אין מה שיכפר, והאשה הצנועה קבלה מהקב"ה את המתנה הגדולה להיות כמזבח המכפר על כל ביתה, אשר **בצניעותה היא מונעת מחלות ויסורים מבני ביתה**.

בנים צדיקים

במשך כל הדורות עיקר העיקרים היה חינוך הילדים. אמהות רבות מסרו נפשן כדי שבניהן יגדלו בתורה ובריאת שמים ונבונתיהן תהייה צנועות וכשרות. בכל דור ודור איימו רוחות זרות להשפיע על הילדים. גם בדורינו רואים בעו"ה כמה רבים הם הילדים אשר אותן רוחות זרות הצליחו לכבוש אותם, וכמה וכמה משפחות שן צדיקים מבנים על בניהם אשר עזבו את דרך ה' והלכו אחרי תאוותיהם. איזו אמא לא היתה רוצה הבטחה שבניה יהיה כולם עובדי ה'.

רבותינו ז"ל מגלים לנו (במסכת יומא) שהאשה הצנועה זוכה גם לבנים צדיקים. מעשה באשה ושמה קמחית אשר זכתה ושבעת בניה היו כהנים גדולים. וכששאלו אותה החכמים במה זכתה לכך, גילתה שלעולם לא ראו כתלי ביתה את שערות ראשה, כלומר, שהיתה מהדרת במצות כיסוי הראש. וגם בזוהר הקדוש (פרשת נשא) מבטיח רבי שמעון בר יוחאי שאשה צנועה גורמת לבניה שיהיו גדולים וחשובים, ואם להיפך שאינה צנועה, אז גורמת להם ולבעלה קללה וכו'. וזכות הצניעות כל כך גדולה, עד כי אמרו שכל אשה שהיא צנועה בבית חמיה זוכה ויוצאים ממנה מלכים ונביאים, כמו שיצאו מתמרי ישעיה ואמציה, והרי ישעיה היה כאלף שנה אחרי תמר, עד כדי כך עמדה לה זכות הצניעות ולא תמה.

שלום בית

השלום בבית היהודי הוא מיסודו של הבית. עד כדי כך הקפיד הקב"ה שיהיה שלום בין איש לאשתו, עד שהתיר הקב"ה למחוק את שמו (שזה איסור חמור מאוד) כדי להשכין שלום בין איש לאשתו. היסוד לשלום זה הוא השראת השכינה בבית היהודי. הקב"ה שם את שמו בשמות האיש והאשה, 'י שבאיש וה' שבאשה הם ביחד שם י"ה. ואמר הקב"ה "אם זכו שמי ביניהם", כלומר, שאני משרה שכינתי ויהיה להם הצלחה שלום ואהבה, ואם לא זכו אני נוטל את שמי שביניהם ואש אוכלתם, כלומר שנשאר משם האיש בלי 'אש, והרי בבית אש ומריבה.

והנה ידוע הוא בדברי רבותינו ז"ל, שכמעט העוון היחיד שמסלק שכינה (השגחת ה') מכלל ישראל הוא גילוי ערוה כמו שכתוב בתורה "ולא יראה גל ערות דבר ושב מאחריך", כלומר אם יהיה גילוי ערוה במחנה, ה' מסלק שכינתו. ואשה אשר איננה צנועה, גורמת לסילוק השכינה מכלל ישראל, ממילא זה פשוט שגם מביתה תסור השכינה שהרי זו מידה כנגד מידה. אבל האשה הצנועה שגורמת להשראת שכינה בכלל ישראל, גם בביתה יחפוץ ה' להשרות שכינתו, שזה כלל גדול בתורה שהקב"ה מודד מידה כנגד מידה, כלומר, מה שאת עושה הוא יעשה לך, והרבה הרבה יותר. ואם כן סוד הצלחת הבית הוא צניעות האשה. וגם שלמה המלך החכם באדם הבטיח שאם

האשה צנועה היא זוכה לכבוד מבעלה כמו שכתוב "כל כבודה בת מלך פנימה", כלומר, מתי יהיה כל כבודה, מתי תזכה לכבוד מבעלה, כשבת מלך פנימה, כשהיא צנועה. וגם אמרו רבותינו ז"ל שחן אשה בעיני בעלה זו מתנה מן השמים, ואם אשה לא מתייפה בעיני אחרים ומצנעת עצמה, ומתייפה ומתקשטת רק בפני בעלה בבית, זוכה שהשם יתברך נוסך עליה יופי וחן כדי שבעלה יאהבה, וזו מידה כנגד מידה. ואצל אשה שאיננה צנועה מצאנו את ההיפך, שאמרו רבותינו ז"ל על אשה סוטה, שכיון שהיא קשטה עצמה בעיני אחרים לכן קבע הקב"ה עונשה בתורה לנבלה ולכערה בכל מקום שהתקשטה באיסור, וזו מידה כנגד מידה. ומזה גם למדו רבותינו ז"ל שכל אדם שנותן עיניו במה שאינו ראוי לו, מה שרוצה לא מקבל ומה ששלו נלקח ממנו, וא"כ אשה שעושה כדי למשוך תשומת לבם של מי שאינו ראוי לה, באמת לא תקבל מזה בסופו של דבר שום תועלת, ומה ששלה, כלומר, תשומת הלב של בעלה ואהבתו אותה, נלקח ממנה. ועוד אמרו רבותינו ז"ל על יוסף הצדיק שבוכות שהסתיר את אימו רחל מעיניו של עשו הרשע שלא יסתכל בה, זכה והסתכלו עליו כל זוגות העיניים במצרים לחזות בו במלכותו. וא"כ אשה המסתרת עצמה מעין זרה שלא תסתכל בה, תזכה ויסתכלו בה העיניים הנכונות שבהם היא חפצה, והיינו עיני בעלה. וכבר אמר החכם באדם (שלמה המלך) כמים הפנים לפנים כן לב האדם לאדם, ופירושו שכשם שאדם מרגיש כלפי חבירו, כך חבירו ירגיש כלפי, אף שבאמת הרגשות אלו מוסוות, סוף סוף הלב מרגיש. ואם כן, אשה המתקשטת ומתייפה רק בפני בעלה, מחשיבה את בעלה בעיניה כאילו הוא היחיד החשוב בעולמה, וממילא גם הוא ירגיש כן כלפיה, וזו הרי משאלת ליבה של כל אשה - להחשב המיוחדת והיחידה בעיני בעלה, מה שאין כן באשה שמתקשטת גם בפני אחרים, מראה בעצם לבעלה (אף אם הוא מבין את זה רק בתת מודע) שאינו מיוחד בעיניה משאר הבריות, וממילא גם הוא ירגיש כן כלפיה. ועוד אמרו רבותינו ז"ל, על מה ששאלו המלאכים את אברהם אבינו ע"ה: "איה שרה אשתך?", שבאמת ידעו מלאכי השרת היכן שרה, רק ששאלו היכן שרה להסב את תשומת לב אברהם שיש לו אשה צנועה שלא נראית שצריך לשאול אחריה, וכל זה כדי לחבב את שרה על אברהם, **שהבעל אוהב אשה צנועה**, ומה החיבה הגדולה לאשה צנועה?, שמלבד שהיא צדיקה ואהובת השם יתברך, עוד זאת, שהיא רק שלו לבדו, ואין לאחרים חלק בה אפילו לא בראיה בלבד, וכל אדם מחבב ביותר דבר שהוא שלו בלבד, שמרגיש לו שייכות מיוחדת.

עושר

אמרו רבותינו ז"ל שברכתו של אדם באה בזכות אשתו, ולכן היה בגמרא חכם גדול שהיה מזהיר את תלמידיו לייקר ולכבד את נשותיהם, שמלבד החיוב בכן, עוד זאת, שזו סגולה לעשירות. וכותב מרן החיד"א, מגדולי הרבנים לפני מאתיים וחמישים שנה, שזה דוקא באשה צנועה, אבל באשה שאיננה צנועה, אדרבא גורמת לבעלה שלא יהיה לו הצלחה. וכן כתוב בזוהר הקדוש שהאשה הצנועה גורמת שבעלה יתברך בעושר ואילו האשה אשר איננה צנועה גורמת קללת עניות לבעלה. ויש עוד הרבה להאריך בשכר האשה הצנועה, אשר הקב"ה לרוב חפצו שהאשה תהיה צנועה, נתן לה את כל המתנות בעולם הזה ובעולם הבא.

שאלות שברך כלל נשאלות

הנה בחסדי השם יתברך כבר הופצו אלפי חוברות, ורבות בנות עשו חיל, ושבנו בתשובה להתלבש ולנהוג כפי אשר מצוה אותנו התורה הקדושה, כן ירבו. וראינו את אשר כבר ידענו, שבנות עם הקודש כולם צדקניות וקדושות, ומה שטעו עד עתה היה מחוסר ידיעה ובשגגה, ולא בזדון חס ושלום, והראיה, שאלפי נשים

שינו את כל לבושן שהורגלו בו שנים, אחרי שראו מה ה' צוה באמת, ועל כגון זה משבחים פמליא של מעלה את הקב"ה "מי כעמך ישראל", ובאלו הנשים הקדושות מתפאר השם יתברך, ככתוב, "ישראל אשר בך אתפאר". ובמשך השנים נשאלו כמה שאלות החוזרות על [2] עצמן, חלקן מחמת טעויות המושרשות בציבור, ומושרש שנתבשו, וראינו צורך לענות עליהן (בקיצור ובלשון קלה) כדי להסיר מכשול מדרך בת עמי, וליישר ההדורים בפני הבאה להיטהר.

הלכות הבגדים

ידוע לכולנו כמה גדול כבודו של ספר התורה. וממאת חשיבותו הרבה זה ברור לנו מדוע הספר מוסתר מעיני כולם, ויוצא ונחשף בהירות רבה רק בזמנים מסוימים. וגם אז איננו יכול לצאת אם אין מספיק שכינה, ולכן אם אין עשרה מישראל אי אפשר להוציאו. וגם כשיוצא, מיד שנגמר ענינו, מיד מחזירים אותו להיכל, שגנאי הוא לספר תורה לעמוד סתם בחוץ, ואז שוב עוטפים אותו בתיק, ומלוים אותו להיכל, וסוגרים את הדלת, ולא די בזה אלא יש גם פרוכת המסתירה את הדלת. וזה ברור אף לילד קטן שלספר תורה יש כל כך הרבה כיסויים, כיון שהוא כל כך חשוב. להבדיל, גם גוף האשה היהודיה הינו יקר וחשוב, ורבינו הרמ"ק זצוקללה"ה (אשר אמר עליו האריז"ל שנפטר בלי חטא) כתב בספרו תומר דבורה, **שהאשה היהודיה רומזת אל השכינה הקדושה**. ולכן זה ברור גם לנו מדוע יש להקפיד בכיסוי הגוף, וכמו שאנו יודעים שככל שהדבר חשוב יותר הוא נסתר יותר מעיני הבריות. ומלבד זה, הרי רבותינו ז"ל מנו את מחטיאי הרבים בכלל אלו שאין להם חלק לעולם הבא, ואשה שאינה מקפידה שבגדיה יסתירו את גופה היטב, היא בכלל אלו שמחטיאים את הרבים.

הבגד תפקידו להסתיר את הגוף. וכדי שימלא את תפקידו יש להקפיד על כמה וכמה דברים.

בגדים צמודים

להלכה חייב הבגד להסתיר את צורת האברים בכל מצב: הליכה, ישיבה, עליה לאוטובוס וכו'. והסתרת צורת האברים היא שלא יבחינו כלל, גם לא בצורה חלקית, בגבולות האיברים מתוך הבגד, בגודלם או בצורתם. יש כמה דברים הגורמים לבגד להתהדק על הגוף וצריך להיזהר מהם: הגיזרה, סוג הבד, פריטי לבוש אחרים הגורמים לו להתהדק (כמו חגורה) ומידת הבגד. בהמשך נדון בכל בגד ובגד ושם נפרט יותר בס"ד.

בגדים צבעוניים

אמרו רבותינו ז"ל שאסור לאדם להסתכל על בגדים צבעוניים של אשה המייפים אותה, אפילו כשהם תלויים על חבל כביסה, וכל שכן שאסור לו להסתכל בעודם עליה, וממילא אין לאשה לצאת עם בגד צבעוני כדי שלא תעבור על האיסור "לפני עיור לא תתן מכשול". (ואין טענה שעל הגברים להיזהר ולא על האשה, שאיסור "לפני עיור" הוא גם בשעה שהגבר רוצה לעבור עבירה, אפילו בזה תעבור האשה שמכשילה אותו ב"לפני עיור לא תתן מכשול". ולדעת פוסקים רבים, אף אם לא נכשל אף אחד בפועל, כל שיכול היה להיכשל, עוברת האשה ב"לפני עיור לא תתן מכשול".)

בכלל בגד צבעוני הוא כל בגד המייפה את האשה, כגון בגדי שבת, בגדים מכובדים וכו'. צבעי הבגד הכשרים הם הבגדים השקטים ושאנים בולטים כגון שחור, כחול כהה, אפור כהה, ירוק כזית כהה, חום כהה.

צבע לבן הוא בולט לעין ואין ללבושו, גם לא לכבוד שבת קודש, שודאי אין זה כבוד לשבת שלובשים בשבילה בגד המחטין את הרבים. (ואם רוצה ללבושו רק בבית לפני בעלה לבד הרי זה משובח). גם מטפחת לבנה אסור ללבוש ויבואר בהמשך בהלכות המטפחת.

כל שכן שיש להיזהר מלצאת עם בגדים אשר יש להם עיצוב שנועד למשוך את העין, כגון: בגדים בצבע זוהר או המשולבים בסיבים

זוהרים (נוצצים וכו'), דוגמא ששמים לה לב או שמוסיפה ליופי הבגד (פרחים וכו'), בגד שצידו האחד צבע מסוים וצידו השני צבע אחר, בגדים שיש להם פסי אורך או רוחב בניגוד צבעים כיתובים שונים או תמונות למיניהם, קישוטים שונים בולטים (חבלים, סרטים, פפיונים, פרחים בולטים וכו'), אביזרים שלא במקומם (ריץ' רץ' שתפור ליופי וכו').

בגדים בסגנון כזה גרמו לחורבן בית המקדש כמו שאמרו רבותינו ז"ל בתלמוד הירושלמי. חלוקים ביתיים, אף החלוקים הפשוטים, על פי רוב שקופים או קצרים או צמודים ולא רחבים מספיק (בגלל סוג הבד או הגיזרה). וגם אם יהיו רחבים וארוכים, כיון שהוא בגד ביתי, הוא משרה אורה ביתית ואישית, ואין לצאת בו לרשות הרבים.

אורך החצאית

שוק האשה הוא ערוה וחובה לכסותו. רבותינו הראשונים והאחרונים, ומרן השולחן ערוך פסקו שהשוק הוא החלק התחתון של הרגל, כלומר, החלק שבין הברך לעקב. את החלק הזה חובה לכסות בבגד רחב המסתיר את צורת הרגל. ואין די בגרב כדי לכסות חלק זה, שגרם, אף אם היא אטומה לגמרי ואין הבשר נראה מתוכה, איננה נחשבת כיסוי, שכל מקום שחייב בכיסוי יש לכסותו באופן שאין נראית צורת האבר, וגרב איננה מסתירה את צורת האבר שהרי היא צמודה על הרגל. ולכן יש לכסות את כל הרגל דוקא בחצאית רחבה וארוכה המכסה אף את הקרסול והמגיעה עד הנעל לפחות.

ומה שיש שטוענים היום שזה "רחובי" ואין לעשות כן, טענה זו איננה נכונה כלל, שמעולם היה שבחן על בנות ישראל שהלכו דוקא בחצאית ארוכה.

וגם הטענה שטוענים שזה "מודה" ולכן אסור, גם היא איננה נכונה כלל.

ומה שטוענים שיש לקצר את החצאית כדי לא להידמות לקלות הדעת שהולכות עם חצאיות ארוכות, גם טענה זו איננה נכונה כלל, ואדרבא כל הפוסקים כתבו שדבר שנזהרים בו קלי הדעת ומחשיבים אותו לנכון, חובה על היראים והחרדים לדבר ה' לנהוג כן גם כן, שאם לא כן יהיה חילול ה', שקלי הדעת נזהרים והחרדים אינם נזהרים. ואם כן כיון שזה ברור שככל שהבגד ארוך זה צנוע יותר, אם כן, אם קלות הדעת הולכות כך, כל שכן שהחרדים צריכים ללכת בחצאית ארוכה עד הנעל לפחות.

וכל מה שאומרים שדי בעשרה סנטימטר מתחת לסוף הברך, אין לזה על מה לסמוך כלל, והכל טעות גדולה, ומלבד איסור הפריצות, יש בזה איסור לאו מהתורה שלא ללכת בחוקות הגוים.

וכמה שבועות לפני כתיבת שורות אלו שמענו על ילדה קטנה בקרית ארבע, שבעונותיה הרבים אחזה אש בחצאיתה, וצעקו לה שתוריד את החצאית כדי להינצל, והילדה הקדושה והטהורה הזו סירבה להוריד את החצאית כיון שזה לא צנוע, ועלתה נשמתה השמימה לכפר על כל הדור הזה. (ואף שלהלכה פקוח נפש דוחה את כל המצוות, בתמימותה הקדושה לא יכלה שלא להיות צנועה). וכתבנו זאת שממנה ילמדו כל בנות ישראל הקדושות לדקדק באורך וברוחב החצאית שתסתיר היטב את כל בשרה, ואם ילדה קטנה מסרה את נפשה הטהורה על כך, כל שכן שלא נצא לרחוב עם חצאיות הגויות הארוכות הללו.

"קול הצניעות" - חלוקת מאמרים, עלונים ודיסקים לחזק היהדות והקדושה. ניתן לקבל חינם את העלון המלא ועלונים נוספים. פרטים בטלפון: 0527-120-948

לשאלות נוספות ובירורים ניתן לפנות בטלפון: 02-9709403 ירושלים, אדר ב' תשע"א

מעון גניזה

אחד הצדיקים הגדולים שבדורנו הגאון הקדוש רבי בנימין רבינוביץ' זצ"ל אמר למקורביו שאחד החסידים הגדולים שהקב"ה עשה עמנו בדורנו, הוא ששלח לנו אירועים כאלה שמראים שיש בורא לעולם, כמו סיפורי אנשים שחוו מוות קליני. בעבר, אפילו שזה קרה, לא תמיד הייתה להם רשות לספר זאת. אולם בדורנו מכיוון שהשם יתברך רוצה להביא את משיח צדקנו ולגאלנו, רוצה שעם ישראל יחזרו בתשובה ויזכו לגאולה, ככתוב ברמב"ם: "אין ישראל נגאלין אלא בתשובה" ובסוף הגלות עם ישראל יחזרו בתשובה. ברוך השם שיש בדורנו כשני מיליון בעלי תשובה. תופעה כזאת לא הייתה בשום דור. אלה ניסים מעל הטבע ומפה אנחנו רואים שאנחנו עומדים להיגאל בכל רגע.

לאחר 17 שנים של שתיקה ממושכת ולאחר הפצרות רבות נעתרה הגב' מ. ונאותה לספר את סיפורה המרגש והמצמרר. בקושי עצום ובמסירות נפש גדולה חושפת גב' מ. את הסיפור שקשה לה לדבר עליו יותר מכל, לתועלת הציבור. הסיפור המובא לפניכם תומלל מתוך כנס נשים שנערך בירושלים חודש אב התשע"ב.

אני מרגישה שאני כבר עוזבת את העולם הזה, ובאותו רגע, באותה שנייה שהנשמה שלי עוזבת את הגוף, את העולם הזה המלא בשקר ואני בעולם האמת, אני יודעת את האמת – ה' אמת, התורה אמת, ומהעולם הזה לוקחים רק את המצוות, כל היתר... ואני בצער גדול ובאכזבה אחת גדולה וענקית שאי אפשר לתאר במילים. אני פשוט חושבת ואומרת לעצמי, כל החיים עבדתי, קניתי בית, סידרתי את הרהיטים, טיפחתי, השקעתי וייפיתי, עשיתי לי יופי של ארמון, אבל איך אני יוצאת מפה? מה אני לוקחת איתי? אפילו כיסוי הראש שלי לא היה בסדר ואין מי שיסדר לי אותו על הראש, פשוט אין...

והאכזבה הכי גדולה שלי הייתה – למה במקום להשקיע יותר במצוות, השקעתי בהבלי העולם הזה. זאת הייתה האכזבה שלי! שאני אומרת באותו רגע: מה אני לוקחת איתי בזה הרגע? מה אני לוקחת איתי? את הרהיטים? את הבית? מה יש לי לקחת? האכזבה הייתה נוראית, הכאב היה חזק ביותר. באותו רגע זה היה דבר שכאב לי יותר מכל.

הגענו לבית החולים, ומיד לוקחים אותי לטיפול נמרץ. עשו לי CT, MRI וכל מיני בדיקות. הגוף שלי שוכב ללא הכרה, הרבה בלגאן מסביב, ואני רואה את הכל...

וברגע מסוים – זהו. כבר לא הייתי בעולם הזה יותר, אלא נשאבתי לעולם הבא. תוך שנייה אני נעלמת מהעולם הזה ועולה למעלה. מראים לי את כל החיים שלי מהיום שנולדתי ועד אותו יום שאני עומדת שם. אם עשיתי טוב, אם לא עשיתי טוב, שם מראים את הכל בסרט אחד גדול. אחרי כן מראים לי את ההלוויה שלי, איפה קוברים אותי, איך מלווים אותי, הכל מראים לי אף על פי שבמציאות לא הייתה באמת הלוויה, מראים לי את הכל לפני שזה מתקיים והתחושה היא שזה ממש מתקיים. ראיתי אישה שהספידה אותי ואמרה עלי שאני צדיקה, באותו רגע שהיא אמרה זאת מיד שרפו אותי בשמים. יש להיזהר כשמדברים על נפטר, לא לשבח אותו יותר מידי כי הנפטר

המעשה אירע לפני 17 שנה, בדיוק בנר ראשון של חנוכה. כחודשיים לפני האירוע שקיבלתי, הייתי חולמת מידי ערב, ובחלום הייתי רואה איזשהו צדיק או תלמיד חכם שהיה בא, מברך אותי לשלום והולך לו. כך זה נמשך במשך כחודש ואני לא הבנתי את פשר החלומות. שאלתי מספר רבנים מה קורה איתי והם אמרו לי שהצדיקים באו רק לברך אותי לשלום וזהו.

כחודש לפני האירוע התחלתי לקבל התקפות בזמן העבודה. הייתי מאבדת את ההכרה לכמה דקות וחוזרת לעצמי, הייתי מתאוששת וממשיכה לעבוד. אחרי שזה קרה פעם שנייה, הלכתי לבדיקות בקופת חולים ולא מצאו דבר.

החלטתי ללכת לרבי יצחק כדורי ע"ה זי"ע. הוא היה עוד בחיים ואני הלכתי אליו כדי שיברך אותי. ישבתי אצלו והוא ברך אותי ונתן לי בקבוק שמן זית אשר עד היום נמצא אצלי בבית. ישבתי אצלו בחדר, הוא הרים את ידו מעל ראשי וברך אותי. על השולחן היה ספר עם מנעול ומפתח. הרב התפלל וכאשר הרב ברך אותי, אני רואה פתאום את המפתח מסתובב לבד, ככה מעצמו מסתובב לו. אני לא אשכח בחיים את הדבר הזה. ואז הרב אמר לי "בתי לך לשלום יהיו לך ישועות".



בפעם השלישית שזה קרה לי הייתי בבית. אני יושבת עם הילד, מכינה איתו שיעורי הבית, ולפתע אני מקבלת את ההתקפה, אני מתעלפת ונופלת ארצה ללא הכרה. כולם נכנסו ללחץ וניסו לעזור לי ולעזור אותי, אבל כבר לא היה מה לעזור, הנשמה שלי כבר יצאה מהגוף ואני מרחפת בחלל החדר, רואה ושומעת את הכל. הזמינו אמבולנס. רצו להוציא אותי שוכבת על אלונקה, אך הילדים אמרו "אנחנו לא נוציא את אימא שלנו על הגב באלונקה, אלא נוציא אותה על כסא" וכך היה. הושיבו והוציאו אותי על כסא. אני באותם רגעים כבר ראיתי את עצמי מלמעלה, איך שמוציאים אותי על הכסא ולוקחים אותי לאמבולנס.

נבחן באותו רגע בשמים, האם הוא ראוי לשבח שכזה. ראיתי את הכל.

אחרי זה אני נשאבת מעלה למקום מלא אור, אשר אין כמוהו בכל העולם, והאור הזה הוא כל כך טוב! זה אור שהוא מחבק, מחמם, אוהב, ונוסף תחושת ביטחון כזאת. והאור הקיף אותי באהבה כזאת גדולה שאי אפשר לתאר, פשוט מרגישים מאוד טוב, הבנתי כי זה אור השכינה ואני לא יודעת אם יש מילים שיכולות לתאר עד כמה שזה טוב...

ואז אני נשאבת למקום אחר, ושם חיכו לי וקידמו את פניי כל מלאכי החבלה השחורים שנבראו מכל העבירות והחטאים שעשיתי בחיים שלי. וכל אחד מהם צועק: "רשעית!", "רשעית!", "רשעית!", "ממך נבראנו", "ממך יצאנו", "את תתני את הדין על כל דבר".

למעשה כל חיי שמרתי תורה ומצוות. גדלתי בבית חרדי והקפדתי על הכל. כל מה שלא היה בסדר בי, זה שחשבתי שאני צריכה להתלבש יפה, כי הייתי צריכה להראות בעבודה באופן מסוים. הייתה לי עבודה מכובדת בארגון המעסיק כ-400 אנשים שרובם גברים. בתוקף תפקידי הייצוגי הרגשתי צורך לטפח את המראה החיצוני שלי. הלכתי בבגדים יפים, בפאה, באיפור, בתכשיטים, בגרביים שקופות בצבע גוף ובבגדים צרים.

ואני מעולם לא ידעתי שהחטאתי. לא היה אפילו בתת המודע שלי שאני מחטיאה אנשים באופן שבו הלכתי. לא ידעתי את זה. ואז כולם, המון, פשוט המון! מכל המלאכים האלה, מכל הרשעים האלה שקידמו אותי וצועקים עלי "ממך נבראתי", "ממך אנחנו נבראנו" "ממך נבראנו" וכל אחד נראה כמו מפלצת. אחד יותר גרוע מהשני. יש כאלה שנראים כמו רגליים. רק רגליים. כי אני החטאתי בהליכה שלי וברגליים שלי בגלל שהחצאית לא הייתה כמו שצריך והגרבו לא הייתה כמו שצריכה להיות. ובכל אבר שהחטאתי בו, אם זה בידיים-בתכשיטים, או בכל דבר שאני החטאתי בו למעשה, כך הופיע אותו מלאך רע באותה צורה והם היה נראים כמו מפלצות. היו גם אריות, נחשים, והמון המון עיניים ושיניים ארוכות... היה אחד שצמר לי יותר מכל השאר, הוא היה מפחיד נורא, זה היה מלאך שנראה כמו ראש של כלב, אוזניים ענקיות ושיניים שאי אפשר לתאר באיזה גודל. את הדבר הזה אני לא יכולה לשכוח והוא כל הזמן היה עם פה פעור ורודף אחריי ונושך אותי בכל אבר ואבר. כולם רודפים אחריי, כולם! כולם! הגודל שלהם נורא ואיום, הם היו כל כך ענקיים ומפחידים שאי אפשר לתאר, זה כמו לתאר שבעה רקיעים. כך הם היו. וכולם צועקים לי "רשעה, ממך נבראנו ואנחנו ננקום בך" וכך זה היה מכל אחד ואחד מהם. כל דקה שם זה כמו מאה שנה, כמו נצח.

וכל המפלצות האלה רודפים אחריי, זה מלא עיניים וזה מלא רגליים, זה מלא ידיים וזה מלא שיניים, אי אפשר אפילו להתחיל לתאר איך שהם נראים ונשמעים, בגודל שלהם ובצעקות שלהם. וכל אבר שאני חטאתי בו, כך היה נראה אותו מלאך חבלה. מלאכים שחורים ענקיים בצורת אברים. ולצערי לא הלכתי עם חצאיות ארוכות כמו שאני לובשת היום. הלכתי עם חצאיות יותר קצרות. וכמו שאני החטאתי ברגלים, כך הופיעו מלאכי חבלה בצורה של רגליים והם בעטו בי בכל אבר שהחטאתי בו. והם רודפים אחריי, מכים אותי, והצעקות שלהם היו חזקות עד סוף העולם. מקצה

העולם עד קצה העולם אפשר היה לשמוע את הצעקות שלהם. זה היה מהדהד. "רשעית", "רשעית", "רשעית", "ממך נבראנו", "את תתני את הדין"... וככה זה היה. ואני בוכה, רועדת מפחד, ואין לי לאן לברוח. אני לא מבינה מה קורה איתי. ואני שואלת: מה עשיתי? מה פשעתי? מה חטאתי? למה אני צריכה להגיע למצב הזה, שככה מכים אותי, מרביצים לי, צועקים עלי והכל...

דענה לכן נשים יקרות, שאין דבר שאנחנו עושים בעולם הזה ולא נותנים עליו דין וחשבון בעולם הבא. אין! לא קיים! זה לא הפקרות! והם ממשיכים להרביץ ולהרביץ וזה לא נגמר, זה נמשך כמו נצח, כל מלאכי החבלה האלה שרדפו אותי, זה היה כאילו נצח נצחים! ואחד הדברים הכי מחרידים היה הרגליים! בגלל שהלכתי ללא גרביים עבות ואטומות. אלא הלכתי עם גרביים שקופות. והלכתי עם חצאיות לא כל כך ארוכות. הגיעו רק מעט מתחת לברך. בגמרא כתוב "שוק באשה ערוה", וזה לא צחוק. וכמו שאמרתי, רדפו אותי מלאכי חבלה ענקיים בצורת רגליים בלבד, וכל מכה שלהם הייתה פשוט מפרקת אותי לחתיכות. היו אוספים אותי בחזרה עוד פעם ושוב מרביצים לי, וכל אחד מהם עושה אותו דבר בכל אבר שפגמתי בו. פשוט מפוררים אותי לחתיכות ומחזירים חזרה וכך זה נמשך עד שעליתי לבית הדין.

בדרך לפני שהגענו לבית הדין אני שומעת צעקות מכל הכיוונים. מצד אחד צעקות של איזה אדם שבבית הדין, ממקום אחר שומעים צעקות של אישה שלוקחים אותה מלאכי חבלה... איזה פחד זה, אי אפשר לתאר, ושואלים מה זה? למה הבכיי? למה הצעקות? מה קורה? אז פה רואים שבאותו רגע תולשים עיניים לאישה ודנים אותה על שהעיניים שלה לא היו צנועות, אחת אחרת שאכלה מאכלות אסורות, עקרו לה את השיניים אחת-אחת. זה היה נורא מפחיד באופן שאי אפשר לתאר.

בדרך לפני שעולים לבית הדין מראים לאדם גם את הגיהנום וגם את כף הקלע ושומעים שם צעקות של אנשים, וכל אחת ואחת עם העבירה שלה וכל אחד עם העבירה שלו. מוציאים את העיניים לבני אדם ושוקלים אותם אם היו קנאים, אם היו להם עיניים גדולות. אנשים שחמדו או שהייתה להם קנאה או שלא שמרו על העיניים, חתכו להם את העיניים עם ברזלים של אש. קודם כל הוציאו ושקלו. אם אכלו מאכלים אסורים, פשוט מוציאים להם את השיניים, וכך מחזירים אותם, לפי העבירות שלהם. אתם כבר יכולים לתאר איזה צעקות הולכים שמה...

ומלאכי החבלה על עברות של לשון-הרע זה משהו איום ונורא, ראיתי איך חתכו לאנשים את הלשון עם ברזלים של אש. ואלה יסורי תופת! וראיתי אנשים שזורקים אותם מתחילת העולם עד סוף העולם כמו כדור פשוט משחקים בהם. וכל אחד לפי העבירה שלו. אני ב"ה לא נכשלתי בלשון הרע, גם לא בקנאה וגם הקפדתי על כשרות המאכלים ובכל הדברים האחרים. הבעיה היחידה שלי הייתה כאמור חוסר הצניעות. אחד הדברים הקשים שאף פעם לא הצלחתי לספר כי זה היה אחד הדברים שהכי זעזעו אותי זה הדבר שקרה לי בגלל שהלכתי עם פאה. שתדע לה כל אישה שהולכת עם פאה, כי בעולם האמת תולשים לה את כל השערות מהראש אחת אחת ושורפים אותה.

החבלה שנבראו מן העבירות על כף אחת ומלאכים יפים מליצי יושר שנבראו מהמצוות על הכף השנייה. וברוך השם הגעתי למצב שהזכויות הכריעו.

לפתע הופיע מולי הרב עובדיה יוסף שיבדל לחיים טובים וארוכים אמן ביחד עם הרב אבוחצירא – הבבא סאלי זי"ע. הם הגיעו ביחד ובאותו רגע שהם הופיעו, כל מלאכי החבלה ברחו ונעלמו מהשטח מאימת קדושתם. הבהיק מהם אור גדול שאי אפשר לתאר, כאילו נדלק אור גדול בכל העולמות. ואז הרב עובדיה יוסף שליט"א אמר לבבא סאלי: "תברך אותה" תוך שהוא הצביע עלי בידו. והוא אכן בירך אותי שם. הם היו למעשה מליצי היושר שלי והם הצילו אותי. באותו רגע קיבלתי את הבשורה שאני יכולה לרדת לעולם הזה בחזרה.



הקב"ה ריחם עלי וגם היו הזכויות שלי שגברו והיה לי עוד יעוד בעולם הזה שהייתי צריכה לרדת אליו ולהמשיך לגדל את הילדים שלי ואת אלה שאינם שלי, לחתן אותם. וכאן הקב"ה נתן לי את הייעוד הזה. לחזור חזרה לעולם הזה. ואז הם דנים אותי ופוסקים שאני צריכה לחזור לעולם בשלושה תנאים.

התנאי הראשון היה לחזור בתשובה ולהיות צנועה כמה שיותר, כמובן לא ללכת יותר בפאה. בגלל הפאה הזאת הם שרפו לי את הראש על כל שיערה ושערה. הם היו מוציאים לי את השערות בשריפה, כל הראש שלי היה נשרף. מחזירים את זה ועוד הפעם שורפים, ועוד הפעם מחזירים ועוד הפעם שורפים ולא היה סוף לדבר הזה. הייתי עולה כולי בלהבות בגלל הפאה שהייתה לי על הראש. לא לגרוב גרביים דקות, שקופות או בצבע הרגל ולא ללבוש חצאית קצרה, אלא חצאית ארוכה ורחבה שמכסה את כל הרגל, גרביים עבות, מטפחת על הראש. להיות צנועה לחלוטין. לחזור בתשובה שלמה. זה היה תנאי אחד.

התנאי השני שקיבלתי היה שעלי לספר את הסיפור הזה ברבים. אני רוצה להגיד לכן ש-17 שנים אני שומרת את זה בבטן ומעולם לא יכולתי להוציא מילה מהפה. לזכותה של הרבנית ל. יאמר שהיא עזרה לי ונתנה לי את האומץ לדבר ולספר את הסיפור, ובזכותה אני זוכה לקיים את התנאי השני. ואת התנאי השלישי אסור לי בשום פנים ואופן לספר ולא אספר זאת לעולם כי אין לי שום היתר לדבר על זה. לפני שאני חוזרת לעולם הזה, אני מבטיחה ומתחייבת לקיים את שלושת התנאים.

וכשאני חוזרת לעולם אני רואה את עצמי בבית החולים כשגופי על שולחן הניתוחים. הייתי במוות קליני במשך 24 שעות. הצילומים הראו שיש לי גידול ענק בראש. הניתוח שלי היה מאוד קשה ולא היה לי שום סיכוי לחיים. אפילו לא החתימו אף אחד על הניתוח מכיוון שלא ראו שום סיכוי בכלל שאני אחזור לחיים. לא היו חדרי ניתוחים, כולם היו תפוסים ואז החליט הרופא – מנהל המחלקה בהדסה עין כרם לפתוח חדר חירום ולעשות לי את הניתוח.

אני לא רוצה להגיד לכן מה זה לעשות ניתוח בראש. סביב הראש יש לנו את הגולגולת. על מנת להוציא את הגידול היה צורך לעשות פתח בגולגולת. מנסרים

אני בחיים לא אשכח את הדבר הזה. איך רואים ראש שכולו שרוף, בוער. מחזירים את השערות לראש, ועוד פעם שורפים. וכל זה בגלל הפאה...

לפני כן לא הלכתי עם גרביים כמו שאני גורבת היום. ואותו מלאך רע הופיע לי עם רק רגליים, כמו שחטאתי כך הוא הופיע לי ורדף אחריי והרכיב לי עם הרגליים הוא פשוט לא השאיר בי מקום שלא שבר אותי, שבר לי את כל העצמות. היום ב"ה אני גורבת רק 70 דנייר ויותר. ובגלל שהלכתי עם חצאית רק עד מתחת לברך, ועם הפאות ועם האפיפור, ובכך החטאתי והכשלתי רבים. כמו שאמרתי קודם, עבדתי בארגון גדול עם מאות עובדים שרובם גברים, והיכשלתי את כולם.

ואז לקחו אותי לבית דין של מעלה לתת את הדין. וכל הדרך מלאכי החבלה רודפים אחריי, וזה לא רק שהם רודפים אחריי, אלא כל אחד מכה בי עם מקל של אש במכה ששורפת את הגוף, מפוררת את כל הגוף לרסיסים, מחברים את הגוף חזרה וחוזר חלילה שוב ושוב. ואני צועקת ובוכה, כולי רועדת מפחד ושום דבר לא עוזר.

הגעתי לבית הדין של מעלה. גודלו של האולם של בית הדין הוא כמו חצי עיר. עם שולחן ענק שבענקים וכל האנשים שם, כל הרבנים, וכל הדיינים שם היו לבושים שחור או לבן. גם בית הדין עצמו, גם השולחן שהיה שם הכל היה בשחור ולבן ללא צבעים אחרים. וחלק גדול מהדיינים כעסו עלי מאוד. זה היה נורא! היה מפחיד! לא הבנתי את עצמי, מה אני עושה. רק בכיתי ובכיתי וביקשתי רחמים.

בשלב זה כל מלאכי החבלה עמדו בצד ורקדו בשמחה והיו נראים ענקיים מפה ועד סוף העולם בגודלם העצום. אני כבר לא מדברת על מלאך המוות איך שהוא נראה, באיזו שמחה הוא נמצא באותם רגעים עם החרב שלו שלופה וכולו עיניים ושחור כפחם ובגודל שאי אפשר לתאר. מפחיד ביותר! בן אדם מאבד את הכל באותו רגע מרוב הפחד ואת זה אני לא אוכל לשכוח לעולם.

ועומד שם משקל מאזניים ענק שהוא שוקל את המצוות ואת העבירות. ואז הגיע מלאך לבן, מלאך טוב, עם כנפיים לבנות. אי אפשר לתאר כמה שהוא יפה. רק מלראות אותו נרגעתי. והרגליים שלו, הם לא כמו שלנו נפרדות זו מזו, אלא צמודות אחת לשנייה. הכנפיים שלו ענקיות והוא ענק עד סוף העולם. ואז המלאך היפה אומר: "לאישה הזאת יש גם זכויות, אי אפשר לדון אותה רק על העבירות שהיא עשתה". אז התחילו להביא את הזכויות למאזניים וכשהוא קם ואמר "יש לה זכויות" עם תנועת היד שהוא עשה ועם הכנפיים שלו, כל העולמות רעדו. פשוט סלטל את כל העולמות כמו רעידת אדמה נוראית.

למעשה זכויותי העיקריות היו שאני זכיתי לגדל חמישה ילדים שהם לא שלי. הייתי משפחה אומנת לחמישה ילדים וגידלתי אותם ביראת שמים ובמסירות נפש. בתלמודי תורה, בר מצוות, חתונות, הכל. כאילו היו הילדים האמיתיים שלי, גדלתי אותם באהבה למרות הקשיים שהיו לי כאלמנה. הכל עשיתי לשם שמים. וכך התחילו להגיע למעשה כל הזכויות שלי. רואים על המאזניים הענקיות את העבירות ואת הזכויות. מלאכי

ששמות פאות נכריות על הראש, הנקראות בפי רש"י "שערות תלושין", כמו שיערות הפאה שהן תלושות מהראש. ישעיהו פרק ג' פסוק כ"ד – "תחת מעשה מקשה קרחה". הרד"ק אומר: "אני אביא עליהן מכה המקרחת את הראש". אתן יכולות לבדוק בישיעיהו פרק ג' את הדבר הזה.

כמה צריך לרחם על נשים צדקניות שבכלל לא חושבות שהן מחטאות את הרבים ואחר כך סובלות כאלו יסורים השם ירחם, צריך לזכות אותן עם הידע התורני בעניין הצניעות ולהציל אותן מן החטא. ואז כמובן לקחתי לי גרביים הכי עבות ומטפחת הכי סגורה שיכולה להיות וחצאית הכי ארוכה, הפסקתי להתקשט ולהתאפר, והשתדלתי להיות צנועה ככל שניתן כמו שקבלתי עלי והתחייבתי בבית דין של מעלה. ותודה לבורא עולם שהחזיר אותי לעולם הזה ונתן לי להמשיך לחיות...

את עצם הגולגולת עם מסור חשמלי, מוציאים את העצם, חותכים את המוח, מוציאים את הגידול, מחזירים את העצם למקומה ותופרים. היא לעולם לא חוזרת לקדמותה. לכן נשאר לי שקע גדול בראש.

הצוות הרפואי לא חשבו שיש לי סיכויים לחיות, אלא אם יקרה נס, וגם אז אמרו שהיא כנראה תהיה צמח או משותקת חצי גוף. מנהל המחלקה בעצמו הוא שניתח אותי כי כל חדרי הניתוחים היו תפוסים וכל הרופאים היו תפוסים. אחרי זה אני שומעת שהיו אנשים שהיו מוכנים לשלם הון כסף לאותו רופא כדי שהוא ינתח אותם. אבל אצלי זה היה משמים. הכל היה מכוון. אנחנו לא ידענו כלום ולא הבנו כלום ולא שילמנו כלום ואותו מנהל המחלקה הוא שעשה לי את הניתוח בכבודו ובעצמו.

במשך הזמן שהייתי בבית החולים בתי למדה עם בתו של הרב בן-טוב ע"ה שהיה מומחה בבדיקת מזוזות והיא לקחה אליה את המזוזות. הוא בדק את המזוזות ואמר לה "אני כרגע מבצע לה את הניתוח". הבעיה הייתה באות ט' בפסוק: "והיו לטוטפות בין עיניך". הניתוח במזוזה היה באות ט', והניתוח שלי בראש מתחיל מכאן ועד להנה בדיוק בצורת האות ט'. כאילו מישוהו צייר את האות ט'. (עדות של אחת הנשים שהשתתפו בכנס עם גב' מ. גב' מ'. אפשר לנו להסתכל על ראשה, ראינו שקע גדול בצורת חצי עיגול כמו האות ט' באמצע הראש, חלק מהנשים רעדו ובכו, הרבה נשים קבלו על עצמן להתחזק בצניעות ולהוריד את הפאה).



אני אחרי תקופה מאוד מאוד ארוכה מאז הניתוח והראש שלי פתוח לגמרי. אפשר לגעת ולהרגיש בפתח שבגולגולת ולראות שהניתוח שלי ממש בצורת האות ט'. באותו זמן גם בני הלכו לרב ברלנד שליט"א וחיכו לו עד שהוא בא מהמקווה ב-4 בבוקר נתנו לו פידיון והוא בירך אותי ואמר להם שהכל יהיה בסדר.



אחרי חצי שנה של אשפוז בבית החולים התחלתי להתאושש, אחרי שמונה חודשים חזרתי הביתה. כאשר הייתי מגיעה לביקור רופאים הם היו שואלים: "עם מי הגעת?" ו"איך הגעת?" אמרתי: "לא הגעתי עם אף אחד". לא הבנתי את השאלה שלהם. הם פשוט לא האמינו שאני מגיעה על הרגליים. זה היה פשוט הלאם עבורם. כך בדקו אותי וליוו אותי החוצה כדי לראות אם יש איתי מישוהו או מישוהי. וב"ה כך עמדתי על הרגליים תודה לבורא עולם.

אחרי ששחררתי מבית החולים, הדבר הראשון שעשיתי כשהגעתי הביתה היה לקחת את כל הפאות שלי ואת כל הבגדים שהיו לי, ואני לא צריכה לספר לכם כמה לבוש היה לי כמנהלת גדולה, ופשוט עשיתי מדורה גדולה לכל הדברים הפרוצים האלה כמו שעושים בל"ג בעומר. החלטתי שזהו, אין יותר, אני לא הולכת יותר עם גרביים שקופות ולא בצבע עור ולא בחצאית צרה, לא קצרה, אלא ארוכה כמה שיותר כמו שאתן רואות, ולהיות צנועה עם בגדים רחבים ומטפחת ולא פאה בכלל! בגלל הפאה שרפו אותי, הרבה פעמים שרפו אותי בעולם האמת בגלל הפאה. ובגלל זה גם קיבלתי את העונש שלי בעולם הזה עם הניתוח בראש. זה היה העונש שלי.

אני רוצה בהקשר הזה לצטט לכן שני פסוקים מישעיהו הנביא המתייחסים להתנהגותן של בנות ישראל לפני חורבן בית המקדש, ובמיוחד לפאה, ולעונש הנגרם בגלל זה. ישעיהו פרק ג' פסוק ט"ז – "ויאמר ה', יען כי גבהו בנות ציון, ותלכנה נטויות גרון, ומשקרות עיניהם, הלוך וטפוף תלכנה, וברגליהם תעכסנה." רש"י הקדוש אומר על הפאות הנכריות, שתדענה כל אלה





כל מי שמכירה קצת את הנושא תעיד שבשנים האחרונות ישנם מאות ניסים סביב עניין הצניעות בלבד ומה השם רוצה לומר לנו כשהוא עושה ניסים כאלו? מסר פשוט: שהוא אוהב את הצניעות. הצניעות בימינו דומה לכתר המלך שמונה בביזיון נורא ואיום, בתוך ביצה של ניוול וסיאוב. אשרי מי שמתעוררת, כל עוד אפשר, להחזיר למלך את כבוד כתר. וממילא יחזיר לה המלך כבודה.

למעוניינים לאמת את הסיפורים - 02-5383158

לסיפור הזה קשה להאמין ביותר אך בעלת המעשה תעיד שהדברים אכן אמת טל: 0526330351

היה זה במוצש"ק שלפני ר"ה לפני כ-7 שנים. ילדי התאחרו להגיע לבית, ואני כמו אם למופת-התחלתי להילחץ פתחתי ספר "תהילים" והתפללתי לה'. הדלקתי נר לאליהו הנביא ובכיתי ללא הרף לה': רבש"ע, למה עושים טוב ומקבלים רע, מה מקור כל הצרות שבאות על עמ"י? תעזור לי, תגיד לי מה יש לתקן, הנה אני כאן לידך, אין לי אף אחד, רק אתה! עזור לי! בכיתי ובכיתי ואמרתי לד' שאנייני זזה מפה עד שאקבל תשובה. בינתיים גם הילדים הגיעו וכולם הלכו לישון. כיביתי את האור והתהפכתי במיטתי והנה אני רואה משהו עומד ליד. לא נבהלתי. הוא נראה צדיק עם הדרת פנים. הוא שאל אותי: מה לך בתי, הנני כאן לפניך. אמרי לי את כל השאלות ואעזור לך" שאלתי למה יש כ"כ הרבה צרות, למה כ"כ הרבה דברים שאנו לא מבינים. ענה לי: "תראי בתי, יש כאן גלגל, ובו סרט החיים שלך. לכל אחד יש את הסרט שלו וכל אחד יורד לעולם עם הסרט שהכינו עבורו". פתאום ראיתי מולי על הקיר את עצמי בפילם, בילדותי, בבית הורי וסבתי. האיש אמר, אני עוצר את הסרט, נתמקד בהווה לא בעבר... שאלתי לגבי דבר מסוים שהציק לי בחיי היום יום והייתי מאד מוטרדת ממנו. הוא אמר שלאדם שיש עליו קטרוגים בשמיים אז הכול נחם בפניו. לא 'הולך' לו, לא בפרנסה, ולא בילדים והוא לא רואה ברכה במעשי ידיו וראיתי גם כיצד נעשים הקטרוגים, ראיתי את מעשיי מאז קומי בבוקר. האיש ענה לי על שאלות ששאלתי והראה לי מראות מהעולם העליון, וכל מיני עונשים שנענשו אנשים. אך קצרה היריעה מלפרט ואכתוב רק על עניין הצניעות. הוא הראה לי את כל הבנות והנשים שהולכות צמוד וקצר, והראה לי שהן לא יכולות לקבל את אור ד' והן בעונש גדול שם, והעונש שם יותר גדול ד' ישמור. הוא מכניס אותי לחדר גדול עם שולחן ארוך כמו מנגל ועליו איברים איברים: לשון, יד, אוזניים הכול נצרב באש. שאלתי מה זה, ונעניתי שבכל אבר שבו חטאנו ח"ו בו נענשים. דברנו לשוה"ר, הלשון נענשת, שמענו דיבורים אסורים, האוזן נענשת, מי שר"ל הלכה שלא בצניעות שורפים את האיברים במה שהתבלטה. הוא עצר את הסרט ודיבר על חוסר הצניעות, ואמר שאלה שלא זוכות לקבל את אור ד' בגלל חוסר הצניעות שלהן - צריך לבקש עליהן רחמים, להתפלל עליהן ולא לדבר עליהן רע כי זה מוסיף קטרוגים, ואז אני שואלת אז איך צריך להתלבש? כתשובה הוא מראה לי נשים שמכוסות היטב בבגדים רחבים. בסוף הוא הראה לי את המראה של ביהמ"ק השלישי זוהר בצבעים מרהיבים יורד לאט לאט מן השמיים! ואם נשנה את עצמנו הוא ירד יותר ויותר מהר כי הוא תלוי במעשינו ולכן הוא יורד לאט. הוא אמר שהמסר מיועד לכולם! לכולם יש מה לשנות!!! השעון המעורר צלצל, הסתובבתי לכבותו והאיש הפלאי נעלם. כשנשאל רב מפורסם על כך, אמר שהמחזה היה כולו אמת לפי מה שכתוב בספרים והאיש הפלאי לא היה אחר מאשר... אליהו הנביא זכור לטוב שבמהרה יבוא לבשר על בוא הגואל, לאחר שנמלא את המסר שהשאיר לדורנו-דור אחרון לגלות וראשון לגאולה הקרובה.

"כיסוי הראש שלה הציל את חייל!"

מרת ג. ד. מארה"ב, בעקבות שיעור ששמעה, קבלה על עצמה שלא תצא מפתח ביתה ללא כיסוי ראש. והנה בוקר אחד יצאה למרפסת ביתה, והדלת נטרקה אחריה ונגעלה, בכדי לחזור לביתה היתה חייבת לצאת מהמרפסת לרחוב, ומשם לדלת הראשית, אך איך תצא לרחוב ללא כיסוי ראש! לבה לחש לה: "אל תוותר, הרי קבלת על עצמך לא לצאת לרחוב ללא כיסוי ראש!" צלצלה איפה לבעלה מטלפון הנייד שהיה בכיסה, ובקשה שיבוא לבית ויפתח לה את הדלת של המרפסת, בעלה שהיה כבר בעבודה במשרד אמר "צאת מדעתך? אני באמצע פגישה! שמי יד על הראש ורוצי לבית מהדלת הראשית!" אך ליבה לחש לה שוב "קבלת קבלה קיימי אותה - יש כאן ניסיון תגברי בעזרת השם" - והיא אמרה לבעלה "אני נשארת בחוץ עד שתגיע" אמרה בשקט וסגרה את הטלפון. בעלה סיפר, אחר המעשה, שהשתאה לגודל בטחונה, סיים בזריזות את הפגישה ורץ לחלץ את אשתו העומדת בחצר ביתם ומחכה. "ממש צדקת!" עברה מחשבה של קורת רוח בלבו. לא עברו דקות אחדות, ובעודו נוסע במהירות לעבר הבית, החריש את אוזניו והקפיא את דמו, פיצוץ אדיר, בניין התאומים קרס אט אט, ומהקומה שבה היה אמור לשבת עכשיו בכיסאו המרופד, לא נותרה אבן על אבן. כשהצליח לקלוט את אשר קרה, צעק מתוך ההלם: "כיסוי הראש שלה הציל אותי! היא הצילה את חייל!", בוודאי שהמצווה שלה הצילה את חייל. כי בעבור מסירות נפש על צניעות משלמים הרבה מאוד מן שמיים.

ב.ד. היא פקידה צעירה טובת לב, העובדת באחד הבנקים שנמצא בתוככי שכונה חרדית. היא מגיעה לבנק לבושה "איך שבא לה". היא לא דוסיט! יום אחד ניגש אליה אברך חרדי, מושפל עיניים, ובשפה רפה בקש שלא תבוא ככה לעבודה. זה מפריע מאוד לציבור החרדי, "אנחנו בדמוקרטיה!" ענתה "ואני יכולה ללבוש מה שאני מבינה!" אבל תהיה לך זכות גדולה אם תשתדלי כן ללבוש צנוע. אמר האברך והלך. משהו בכנות שלו, בבושה שבה דיבר, נגע ללבה, "מה אכפת לי לא להרגיז אותם?" חשבה "בסך הכול יש בהם דברים מיוחדים! ובאמת אני מתחצפת כשאני יושבת כך למולם..." למחרת היא הגיעה לבנק וחולצה רחבה מעל לבגדיה. להפתעתה היתה הרגשתה טובה. משהו עדין וטוב נוסף בנפש. הרגשה שהיא לא הכירה עד אז. ולכן היא המשיכה ללכת בבגד עליון רחב מעל לבגדיה. לאחר זמן קצר מצאה עצמה ב.ד. ב"אולמי וורסאי" בחתונת קרובתה. לפתע הרגישה גל מוזר של חום חזק עובר עליה. כבר שלחה יד להוריד את הז'קט, אבל משהו פנימי עצר בעדה. הרגשה דקה ורוחנית. היא הרגישה לפתע בושה. "אצא החוצה לנשום אויר" החליטה. אחרי דקה קרס האולם על יושביו ורוקדיו. שירדו חיים אל מותם, מצווה גוררת מצווה. ב.ד. לא יכלה כבר להמשיך בלי לחפש מה כל זה אומר. וחזרה בתשובה. שרש: בושה.

את הסיפור הבא סיפר מנהל ת"ת "אהל תורה" הרב זאב אשר לוריא שליט"א ועדים לו ת"ח מב"ב. במחלקה קשה בביה"ח "תל השומר" אושפזה אישה כבת חמישים במצב של ניוון גופני חמור, כשהרופאים לא יודעים לאבחן את המחלה. אחרי חודשים של ייסורי איוב אמרו נואש. והמצב הדרדר. ערב אחד ניגשה אישה חרדית זרה אל דלפק האחיות ושאלה מי פה החולה הקשה ביותר. הצביעו על האישה האומללה. ליד מיטתה ישבו בני המשפחה שאינם שומרי מצוות "את רוצה להיות בריאה?" שאלה המבקרת הלא צפויה. בני המשפחה הביטו באורחת בחוסר אהדה בולט, אך לא כך החולה, שידעה שאין מי שיכול להושיעה, רק הבורא, "אני רוצה להבריא" אמרה. האורחת המשיכה "את צריכה לעשות משהו בשביל זה. להקריב משהו" "מה?" שאלה החולה. "את מעשנת בשבת?" החולה ענתה שכן. "האם את מוכנה להפסיק?" בני המשפחה לא עמדו במתח ופרצו בצחוק נבזר ורועם "אני מוכנה הכול בשביל להבריא!" נשמע קולה של האם "את מוכנה גם לכסות את הראש כמו שהתורה דורשת?" הפעם איש לא צחק. המתח היה רב, "כן" ענתה החולה, ומשהו מתוך עיניה נצץ והבריק. האורחת המוזרה הגישה מטפחת ראש לאם "שימי על ראשך, ואל תעשני בשבת הקרובה! וה' ישיב לך בחסדו את בריאותך". הילדים צחקו שוב במירות למראה האם המיוסרת והמטפחת לראשה. האורחת ברכה אותה בחום ויצאה. עכשיו ניסו הבנים לשכנע את אמם ל"צאת מהשטיות". כפיה דתית בלתי נסבלת להיטפל לחולה אנושה! אך לא עברה שעה, והלא ואמן קרה. ה' התחיל להושיע! זעקה רמה נשמעה "אני מרגישה זרם ביד השמאלית!" הרופא ביקש שהיא תזיז את היד, והיד זזה. הכול עצרו את נשימתם. אחרי מספר דקות צעקה החולה שיש זרם ביד השנייה. גם זו זזה. הרופאים עמדו משתאים ליד מיטתה. צופים בכוח הבורא וחסדו אל יראיו. הם ראו איך הרגליים חוזרות מעצמן לחיות. החולה יכלה כבר לדרוך על המרפסת. עוד באותו יום הלכה על שתי רגליה אחרי חודשים של ניוון הולך וגובר. בסוף השבוע שוחררה לביתה. במוצאי שב"ק הקרוב ערכה סעודת הודיה בביה"ח כשהיא מספרת את הנס ומה שקבלה על עצמה. פורצת בבכי מדי פעם. וגוררת גם את המשתתפים לפרצי רגשות עזים. האישה שחזרה בתשובה שלימה מקווה שבני המשפחה יקריבו גם משהו בשביל ה', והרי ראו עין בעין את רחמנותו האינסופית על השבים אל חוקיו ומשפטיו הקדושים

מכתבה אל ריטל

אמיתי היקרות

אני כותב אליך כרגע האריונים, בשארית הכוחות שנותרו בי, אני כותב בדמעות ובדם אבי השבור והמיוסר, כן, אני, ריטל אברהם בן 19 עומד לפני הסוף, צעירה אבי השברים בפני נפגעים, אני מרגיש כמו פרה יפה שסוגר את עיניו, גם אני כמותן אומתי רבול על הודים שיואלו לי, הבטל שאמיה איתו, המקצוע שאספוק ועוד אבי אלוקים גזר אגרת, והיום אני יודע שאם הייתי גיה אג ג"י אגרת זה לא היה קורה, נארגי אלמשה דגית במרכז הארץ, מיום ששמעתי על דעתי ידעתי שאני יודע יפה, מאז שהייתי יודע בן הייתי מאד מושכת גשומת אב בגווי פני המיוסרים, גזאתי בידיעה שנתכרתי ביופי נדיר, ואני לא מציחה, מנת היופי שקיבלתי היא משהו יוצא דופן במיוחד, הוריי הבכמים נסו למיד אגרת בעיניי אג עצם היותי יפה והעצמו להתמיד בסדר גייס תקינים וכלי הגיימסות מיוחדת, אבי אני שהייתי יודע בכמה מאד גזאתי וטיפחתי את היופי הזה, יאיר ויואיר, העידוד מצד הגבריה גרם לי להבין שיופי אפטר אקנות-גברות, מעמד וכבוד, עשיתי את זה בכל דרך.

אמיתי להבין שיופי כמו שני צירוף אצל, דאגתי להינאל טוב, יאיר מדי טוב, אהבתי אלוש בגדים צרים ובלוטים, ששתי הארוך, המיוחד היה מניד גורם להתפלאות רבה וכך כל פרט במראי הגיזונו נמדד בגשומת אב רבה, איך אפטר אלוט יאיר, להינאל יאיר, במיוחד אהבתי אצאת בתאיות צרות וקצרות.

נחתי להנאל ולמשך גשומת אב, בעוונותי זה עשה לי טוב! כשחזרתי לגיכון קטנו את המצב ונסו לשנות היה כבר מאוחר, נמשכתי בגזאי קסם אמעז הזה שנקרא-להנאל, להתבלט, צכרון מילתיה של מורתי - "ריטל", קיבלתי מנהל נדירה, יופי מיוחד, זה הנסיון שלך, שמתי עיני מכל משמר יבוא יום וכל היופי הזה יענן אדום המאשים, "הייתי מראה שהדברים גורמים לזיזי אבי בעצם הם כל אלא נכנסו דרך אוזני, הייתי שיכורה מדיפה אהי עוד כבד בלוט, ועוד מראה שגזן שסובב את כולם, היום אני יודע בלודאל שהכשתי מאד ואולי אולי אשים בלוט שלי, עשיתי זאת בהנאה אמיתי, האיתות הראשון היה בערב אגד, עמדתי במטבח וטיפחתי גביה, ששתי הארוך היה אסוף וקצבותו נעשו באש שמעתי אמעז, בגוף שנוה הפך ששתי אלהיה של אש גדולה ואדמונית, ששתי היפה נשרף, אבי אני נציגתי, צכרתי איך שכתתי בבת האלוים בזכה בהיסטוריה מרוב צער על ששתי השירף, אלא, תביתי זה אטובך, תשעתי והכלו מאמוריני, אבי אני כולל להישרף, היית אצ בן 16 ותוך שלתיים גזי ששתי והגיפה והמשה, האיתות נשכח מלבי אגמתי, למיד הייתי אהבה בכיתה אף פעם לא סבלתי מבדידות או כאב.

כל מה שביקשתי נתן לי מיד, כך עברתי את ג"י, בליל 16 מטרם הדברים גזאתי והגיפתי, לא יכולתי שלא להתאפר זה כבר הפך להיות אף מניתי באותה העקופה הסגברתי קצת יאיר אעומק, אני לא יכולה אפרט על זה קשה לי מאוד אבי גביו.

שכחתי אספר, הייתה לי סבא צדיקה שהייתי קשורה אליה מאוד, היא מאוד כאבה את המצב הרוחני שלי והייתה מנסה בכל דרך אמצע איתי.

היא הייתה נותנת לי כסף לקנות בגדים יאיר צנועים אבי גם זה לא עזר, עקופה קצרה אג"כ כשהייתי בן 16 וגזי היא נפטרה, בכיתי עזיה נרא, היא הייתה אף מהעולם שלי ולא הבנתי איך העולם יכול להתמיד להתקיים בלודיה, אלא עקופה התאוששתי, אני גייבתי אציון שהחלתי לה גרם לי להתגזקת קלה אבי אף כמה גודשים גזרתי אעשיתי ואף הגברתי אתם, ככל שהגזי הגברתי כך עשיתי יאיר שגזנת ובלוטת, ובסוף הגיעה ההגראה השנייה.

באגד האיתות אומתי על סבא שלי היא ידעה על אבן ובכחה, עמדתי יודע ושאלתי אותה - "סבא, אמה את בזכה?" היא הצביעה על ראשה ולא אמרה מילה, התעוררתי מנודעתי, נסיתי להיגש והצלחתי, מעשה זה פרי מציכרונן ער מהיה וכך גם האיתות השני עבר בלי הגיימסות, ואז זה הגיע, אמעז בהדרגה אבי בעקבותי, בהגלה אלו היו כאבי ראש סטנדרטיים, אמא שלי אמרה שאני עייפה אומדתי קשה ושאלתי מנולה, אבי האב שלי הרגיש אגרת, בעבור גודש לא יכולתי אעמוד מרוב כאבי ראש, היה נראה לי שמהו שם עומד להתפוצץ ארסטיס, הדרך למרפאה הייתה מלאה גשומת וכך גם הצפייה אגזאל של הדיקוק המקיפוט, כשישבונו אמא ואני בגדרו של הופא, הפנים שלו אמרו הו, "כזו בלויה יפה וכ"כ גולה", פרצתי בבכי וביקשתי הסברים, גם אמא בכחה היינו מסרו אונם המציאות עתה על כל דמיון, אני נשאתי גידול ממאיר בראש, החלתי הא ענייני שלי צמן, אני לא זכרתי איך העשנו היתה באותו יום, אני זכרתי רק היתה דמעות, כאב ואוסר אונם מולט, אפסתי נכרתי בלואם, בסבא הכוחה ומצביעה על ראשה, אף, אולי אם הייתי מגיימסות איתותים הכול היה נראה היום אגרת אבי אני המשכתי במעשתי בלי שום הגיימסות, ביום המהיר האבן אבית האלוים, בלואות השגורים ביוגר לא האמנתי שהטיפולים האלו כ"כ כואבים זה פשוט מול הרגשתי ששורפים לי את העצמות את הדם את כל מה שיש לי מדיפנים, אלוקים הטוב, אמה טוב ואני לא שמעתי אף, אבא איך הגעלתי מנח ואמה ברגמתי הרבים שאת לי שויתם ואיתותים לא השכלתי להבין?! ההמשך עצוב וכואב נרא, קשה לי אכתוב אותו, ששתי היפה, המדהים נשר, אף מס' גודשים אני נותני קירגה, גיוורג ואלשה, כל רופא שטיפולי בי ציון באוזניי שיש לי יופי נדיר וזה צבט לי את האב, ה' נתן לי פיקדון יקר, יופי מיוחד, ואני השתמשתי בו הפוך, במקום לשמור עליו הפקדתי אותו, אלוקים! אני היום בן 19 מיוסר מהגיימס, מלאה כאבים ומיו ספויים המלה גזרתי עזי אני רואה את החלום קרוב, אני רוצה שכל מה שהגימסתי יהיה כפרה על העוונות שלי, אגתי, אמיתי שלי אלא מכן האב שלי שבור וקרוס גשמו אדירי האריונים שמתי על צינוסותכן מכל משמר, מה יישאר אנו אג"כ, מה? יש דיון ויש דיון הוא רואה הכול ויודע הכול, והכול יבוא במשפט.

אני מכן, אמיתי היקרות, תגזקנה בצנוסות בכל ניסיונות וזה שווה לי גבול איתותים, אלא מכן, בשבילי, הכרית ספוגה בדמעותי.

אני כותב בשארית הכוח שיש בי, אלוקים, אני מבקש, תאמנה שההגזקת הזאת תהיה ארפואתי אני ממגולת, אני רוצה אמיתי.

גודה

ריטל אברהם

ריטל נפטרה זמן קצר לאחר שכתבה את המכתב. צוואתה הייתה לפרסם את מכתבה ברבים. יהי זכרה ברוך.

כלאת עזמן את מכסה. עשר אנצרות מנהל (לכחות)

1. השגחה ושמירה - יש עליך שמירה מיוחדת שמירה מכל הדברים הרעים מחלות, אסונות, תאונות רח"ל השם נמצא איתך בכל מקום.
2. עיקר והשבח המעלה שלך היא הצניעות (המהר"ל מפראג) - הצניעות גורמת לאנשים להכיראותך ולהתייחס אליך בכבוד המתאים ולא תפגעי מהתנהגות זולה ומזלזלת. תקבלי יחס מכובד והולם.
3. נאמנות בן הזוג - כשאת שומרת על עיניי אחרים הקדוש ברוך הוא שומר על עיניי בן זוגך. הוא יהיה נאמן לך. מידה כנגד מידה. יהיה שלום אמיתי בינך ובין בעלך.
4. נחת מהילדים - הזוהר מבטיח לך בנים מוצלחים ביותר.
5. פרנסה בשפע - רשב"י מבטיח לך - "בעלה מתברך בכל" שפע יורד מהשמים בזכות צניעותך.
6. צניעות מביאה לחכמה - שנאמר "את צנועים חכמה" (משלי) טומאה מביאה לאטימות, צניעות שווה לקדושה המביאה לחכמה.
7. אישה בצניעותה מכפרת על כל בני ביתה - כשם שמזבח מכפר על עוונות בני ישראל.
8. השכינה שורה בביתה - מביאה ברכה, שמחה, הצלחה, שלוה, שמירה, שקט ושלוה וכו'.
9. יכולה להכריע את הכף לזכותה - האדמו"ר מקאליב שליט"א אומר כשדנים את האשה ועונותיה מרובים מזכויותיה, ומבטיח שכל תוספת של בד, שמכסה את גופה יכולה להכריע את הכף לזכותה.
10. תפילתך נשמעת - כמו שנאמר "הראיני את מראיך השמיעני את קולך" (שיר השירים)

להזמנת כנסים ושיעורים, להפצת חומר, לתרומות - 02-6788888. לזיכוי הרבים ניתן לקבל את העלון בחינם 052-7120948

לעילוי נשמת: לילך בת זוהרה רייפר, שרה בת קדן, אפרת בת זהבה, פישל בן דוד, ישעיהו ראובן בן הירש, אטל הדס בת אהרון יעקב, לואיזה בת דודו, זכריה בן מזל-טוב, אסתר אסתרית בת יעקב, יצחק בן מזל, מאיר בן מזל, רבקה בת חנינה, דבורה בת רבקה, אברהם בן תמו, משה בן תמו, עופר בן מרים, מנחם מנדל בן חנה, דוד בן מרים, תומס בן מרים, נעים בן חנה, נדימה בת מסעודה.